

ЕКОНОМІСТ

Газета Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
№ 31–34 (1300–1303) e-mail: kneu_press@ukr.net Грудень–Січень 2009–2010 рр.

СВЯТО

* Свято

* Незабутнє

* NEWS про вуз

* Ювілей

* Цікаво

* Дозвілля

* Актуально

* Твоя
кар'єра

* Історичні
розвідки

* Туга

* Видатні
особистості
України

* Вітаємо

Дорогі друзі!

Новий рік – це ще один крок у майбутнє,
новий відлік часу й оцінка пройденого. Але яки-
ми б реаліями не дивувало нас життя, з наближенням зимо-
вих свят серце наповнюється приємним теплом. Цим теплом
хочеться поділитися з ближніми, зігріти тих, хто занепав духом.
Шоже цінуймо тепло людських сердець.

Прийміть мої щирі привітання з невідомо наступаючим

НОВИМ РОКОМ
та СВІТЛЯЧЕМ РІЗДВОМ ХРИСТОВІМ!

Нехай різдвяна зоря запалить у ваших серцях вогонь надії, любові і добра!
Новий рік стане роком нових звершень, здійснення найзаповітніших мрій і незабут-
них вражень. Нехай в кожній родині панує мир і спокій, оптимізм і гармонія.
Бажаю вам впевненості у собі, успішного втілення всіх планів, освятих відвітними
людськими цінностями та орієнтирами.

Святкового вам настрою!

Ректор, академік
Анатолій ПАВЛЕНКО.

Ісус народився! Славимо його!

Господь наш Ісус Христос народився в Іудейському місті Віфлемі
від Діви Марії, що була заручена з праведним Йосифом. Немовля Ісус з'явився
на світ у печері, куди пастухи загнали худобу. Саме тут
у нічній тиші сталося чудо – Різдво Божого Сина.

Його Пречиста мати Діва Марія сповила Дитя і поклала в ясла.
Про народження Богонемовляти першими дізналися пастухи,
що стерегли отару в полі. Перед ними постав Ангел і сповістив їм
про те, що на землю прийшов Спаситель світу. Після його слів відкрилося

Небо і з'явилося численне ангельське войнство,
яке прославляло Бога: «Слава у вишніх Богу, і на землі мир,
у людях блага воля!» Пастухи поспішили поклонитися Божому Сину.
Згодом до Віфлемської печери, подорожуючи за зіркою,
прийшло й три волфи зі Сходу.

Вони принесли Новонародженому Ісусу Христу дари:
золото, ладан, смірну.

Різдво Христове велике дванадцятьох християнське свято.
Другий день після Різдва називається Собором Пресвятої Богородиці.
Від щирого серця з Різдом Христовим!
Дай Боже радості та доброго здоров'я!

Святкова фантазія

Для християн у всьому світі Святий Миколай (Сейнт Ніколаус, Сантатос, Пер Ноель, Йолупукі...) давно вже став символом щирого співчутливого милосердя й жертвоної любові до ближнього.

Ще за життя (270 – 345 р.р.) Миколу Мірлікійського (священника з міста Мір провінції Лівія) називали батьком усіх бідних і беззахисних. Він лікував хворих, допомагав в'язням і нужденним, опікувався сиротами, щедро роздавав милостиню. Щиро вважав,

що найбільше щастя в житті – це робити добро, й за свої благодіяння був наділений Господом Богом даром творення чудес. І після праведної смерті зарахований до лику святих продовжує боронити людей і творити чуда.

Численні міфи й легенди свідчать, що Микола Чудотворець боронив від пожеж і повеней, захищав тих, хто перебував на воді. Здавен сплавники лісу надівали святий образок, рибалки виводили в море свої човни з молитвою, моряки неодмінно брали у плавання ікону заступника, і всі вірили, що Святий Миколай завжди з ними.

"Святий Миколаю, заступнику, помилуй та охорони нас від всякого лиха" – ця коротенька молитва з прадавен служить надійним вербальним оберегом. Воїни й мандрівники, водії й мореплавці, бідняки й ув'язнені, торговці й лучники, а також банкіри, мірошники, вчителі, школяри і студенти вважають Святителя Миколу своїм

покровителем. Заступництва й благословення Миколи Угодника просять у молитвах всі торгові люди: купці й винороби, бровари і ювеліри, парфумери й іграшкових справ майстри, кондитери й пекарі (словом, виробники й продавці всього, що потрібно для свята, адже Святого вважають прихильником радісних святкувань).

Дідуся Миколу як таємничого дарувальника люблять дорослі і діти, зі хвилюючою надією щорічно вранці 19 грудня заглядають під подушку або в черевичок чи чобіток...

Клуб "Дорогами до прекрасного" теж вважає Святого Миколу своїм покровителем. Відвідуючи під час подорожей храми, завжди відчували за необхідне поставити свічку перед іконою Миколи Угодника. Зазвичай іконописці малювали святий образ у обрамленні низки картинок – благодіянь і чудес із життя Миколи Чудотворця.

У професора Тетяни Блудової є красива поетична розповідь про Миколу Мокрого, що порятував дитину із дніпрових хвиль і тепер з посвятою пересторого дивиться на Україну зі святого образу у Софійському соборі. (Поему вміщено в поетичному ювілейному збірнику КНЕУ "Вітрила натхнення").

ДЕНЬ МИКОЛАЯ

Нікі, Миклаші, Ноелі, Колі, Ніколауси, словом, – Миколи! Іменинників щиро вітаймо Й Микола Святого згадаймо Благодатністю доброго слова Всі, хто вдячні опіці Святого.

І військові, і ті, що мандрують, З ким незгоди пліч-о-пліч крокують, Ледь виходячи з дому благують: «Бережи нас, Святий Миколаю!» Адже вірать – молитва ця тиха Захищає від всякого лиха.

Чудотворець в біді не покине, Шторм на морі раптово припинить, Або вовка в раю потримає, Доки путник дорогу шукає. Водіям, мореплавцям, дорожнім Покровитель Святий допоможе.

Бідняків він підтримує в скруті, В'язня грішного в ширій спокуті, І беззахисність хто відчуває, Про заступника вдячно згадає: Це й банкіри, і люди торгові, Всі, хто вимушено ризикові.

Що подбає Микола Угодник, Аби рік не задався голодом – Сподівається кожний хазяїн, Молитовно Святого благає, Виставляє узвар, паляниці, Щоб виродили плоди і пашниці.

Покровитель сиріт і студентів І прихильник щасливих моментів: Він таємно кладе під подушку Подаруночки дітям послушним. А до того ще – День Миколая Новорічні свята відкриває, Де гуляння, щедрівки й колядки – Цілий місяць триватимуть свята.

Людмила РІНГІС.

Опять зима, мороз і вьюга, На небо – звездный хоровод В коловорот земного круга: Вступает снова Новый год.

Не дети мы. Но вера в чудо Таится где-то в глубине: А вдруг судьба сейчас начудит – Преподнесет подарок мне?

Как мало нам для счастья надо: Чтоб шёл по жизни кто-то рядом И в час тревог и неудач Сказать бы мог – держись, не плачь;

Чтоб звёзды в небе не туснели И, как глаза любви, горели, И каждый день рассвет встречать, Касаясь теплого плеча;

Чтоб мама с папой долго жили, Друзья о нас не позабыли, И чтобы детская ладошка Нам вслед махала из окошка;

Чтоб радость дом не обходила И добрый свет глазам дарила, Чтобы надеяться и верить – Хороший день стучится в двери;

Чтоб расцветал весной подснежник, Даря нам теплоту и нежность, И чтоб жёлтый лист слетал в ладони Под небом синим и бездонным;

Чтоб хлеб всегда был в нашем доме, Чтобы земля не знала воен, Чтоб все друг другу были рады – Как много нам для счастья надо ...

Инна ШАТАРСКАЯ, старший преподаватель кафедры ЭММ.

З НОВИМ РОКОМ!

Цікаве свято Новий рік, Що раз на рік буває. Всі люди на усій Землі Це свято зустрічають. Ялинок світяться вогні, Діди Морози в русі, Тремтливий щем передчуттів. Снігурочка спокуюсь.

Усенський день біля плити Товчється господарня: Все жарить, варить, нарізає – Було так, так є й нині. У сім'ях все несуть на стіл. Щоб потім серед ночі, Як ненормальні, їсти й пити, Допоки бачать очі.

Салат радянський олив'є, Солоні огірочки, Ковбаска, сало, холодець І помідори з бочки. І вінегретик на столі, Як жар блищить, палає. Ну хто же в Світі всім очим Шампанське заїдає? А ми такі, такий народ – Вночі їмо тихенько, А то ще прийдуть й відберуть Салко твоє рідненьке. А що робить? Лягати спать Голодним натщесерце, А чи бананом закусить Горілочку відерце?

Як рік зустрінеш, так його Ти й проведеш – голодний. Роздільна їжа, мюслі, чай – Рецепт діти модний. Ні! Це не наші відчуття, Не наша поведінка. Багатий стіл, весела ніч – Така нова сторінка.

Нового року перший крок В незвідане майбутнє, І віра в те, що в рік Новий Нас щось чекає путнє. Так їймо й лиймо, хоч і ніч, Підтримуй нашу марку, За Новий рік, за нас усіх Я піднімаю чарку!

Анатолій ВОЙЧАК.

СВЯТВЕЧІР

У хаті прибрано. Скрізь чисто. Незвично дивна тишина. Чекають всі так урочисто, Бо це святкова таїна. Під скатертину сніжно-білу Поклала мама сина жмуть. І поки всі ще не зійшлися, Господарює там і тут. А на столі, як на параді, Дванадцять страв. Усі пісні. Ніщо тепер не на заваді. Це мить реальна. А не в сні. Духмяно пахне пирогами. Гречушки дивляться на нас. Поводиш ти докіль очима. Чекаєш той святковий час. У самім центрі гордовито Стоїть у горщику кутя.

Микола ХОРУНЖИЙ, професор кафедри ЕАПФ.

НЕЗАБУТНЄ

Ми пам'ятаємо: до 65-ої річниці визволення України

Наприкінці жовтня Україна відзначила 65-ту річницю свого звільнення від німецько-фашистських загарбників. Враховуючи важливість події для всього подальшого розвитку нашої держави Президент України підписав Указ про запровадження державного свята – Дня визволення України, що є цілком справедливим та необхідним.

Для збереження пам'яті про цю визначну подію в історії України у молодого покоління українських громадян наприкінці жовтня 2009 р. за ініціативи Музею історії нашого університету та членів навчально-виховної комісії студентського самоврядування юридичного факультету КНЕУ було організовано зустріч студентів I-го курсу юридичного факультету та II-го курсу фінансово-економічного факультету з доктором економічних наук, професором КНЕУ, учасником боїв 1943–1944 рр. за звільнення України Саввою Яковичем Огородником.

Зустріч вийшла надзвичайно плідною – вона дозволила показати старшому поколінню, ветеранам, в особі шанованого члена нашого педагогічного колективу, що пройшов шляхами Другої світової війни, щире зацікавлення нинішньої молоді подіями війни. Студентам було дуже цікаво почути розповідь про цю страшну подію зі слів її учасника.

Савва Якович розповів про свій складний бойовий шлях, що розпочався буквально із перших днів Великої вітчизняної війни. Підготовка на курсах в тилу, направлення на Південний фронт, участь у боях за звільнення Донбасу та Південної України. Поранення. Повернення до діючої армії і подальший бойовий шлях, що завершився аж у 1945 р. Розповідь сучасника та учасника бойових дій – найкращий спосіб довести молодому поколінню громадян України необхідність усіма засобами запобігати можливості нових збройних конфліктів та усвідомити надзвичайну цінність нинішнього мирного часу, усі труднощі якого ніщо в порівнянні із тяготами воєнних років.

Після війни С.Я. Огородник повернувся на Україну. Вступив на I курс фінансового факультету Київського фінансово-економічного інституту (таку назву тоді мав наш університет). Тобто він був у числі першого повоєнного набору студентів у нашому ВНЗ. Для нинішніх студентів надзвичайно цікавою

була розповідь Савви Яковича про умови навчання та життя студентів у повоєнному Києві. Зокрема вони довідалися, що в перше повоєнне десятиліття студенти навчалися у третью – четверту зміни, заняття закінчувалися близько першої години ночі (а до цього вони були задіяні у відбудові міста, а згодом і у будівництві споруд свого ВНЗ). Не вистачало підручників, літератури і найелементарнішого письмового приладдя. Та попри це успішність і відвідування лекційних та семінарських занять була майже стовідсотковою. Студенти повоєнних років, що на собі відчули справжні тяготи та випробування, без зайвих переконань розуміли необхідність здобути максимальне більше знань аби власною працею долучитися до відбудови та подальшого розвитку країни, щоб зрештою забезпечити не словом а ділом кращі умови життя для себе та нащадків. Тут слід відзначити, що Савва Якович, попри свій поважний вік, і нині залишається активним учасником науково-педагогі-

чного процесу в нашому університеті, працюючи на кафедрі фінансів фінансово-економічного факультету. Він є автором більш як 100 робіт, серед яких монографії, підручники, навчальні посібники, брошури, статті. Отже, засвідчує власним прикладом важливість завжди залишатися людиною продуктивною дії.

Хочеться вірити, що результатом цієї зустрічі стане винесення з неї належних висновків нинішніми нашими студентами, що потрібно

максимально добре навчатися аби потім забезпечити належний рівень життя для себе та допомогти у загальному прискоренні розвитку власної держави. А для наших шановних ветеранів подібні зустрічі є свідченням поваги до їх бойових звертати та шану з боку нащадків.

А.І. ЧУТКІЙ,
доцент кафедри історії економічних вчень та економічної історії,
директор Музею історії КНЕУ.

NEWS ПРО ВУЗ

В КНЕУ стартував проект «HR УНІВЕРСИТЕТ»

Філіп Рибаків, директор з управління персоналом компанії «JTI».

Комітет з питань управління людськими ресурсами Американської торгівельної палати в Україні спільно з кафедрою управління персоналом та економіки праці Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана розпочали освітній проект «HR Університет».

Студенти на лекції.

Реалізація цього проекту обумовлена зміними у ставленні до сфери управління персоналом, яка вже не обмежується виконанням виключно адміністративних функцій. Все більше і більше фахівців з управління персоналом працюють з вищим керівництвом компанії над стратегічним плануванням бізнесу.

читатися провідними HR фахівцями-практиками компаній-членів Палати («JTI», «Alfa-bank», «MTS», «ABB Ukraine», «Shell», «TNK-BP», «Microsoft», «Deloitte», «HR Center», «MacDonalds», «IBM», «Coca-Cola», «Sun Inbev», «Kelly Services Ukraine», «Sayenko-Kharenko» тощо). По закінченню

їх досвід і знання, так само і зміни тих чи інших політик компанії, найчастіше мають вирішальний вплив на успішний розвиток організації. З метою ознайомлення майбутніх фахівців з новітніми теоріями, напрямками і тенденціями в практиці управління персоналом, представники Комітету Палати розробили програму для студентів III-V ку-

рсу курсу лекцій в рамках програми «HR Університет», за умови присутності на 80% занять, слухачі отримають сертифікати про навчання.

Цей проект дасть змогу посилити підготовку фахівців в сфері управління персоналом через

Керівник проекту Л. Д. Петренко та заступник завідувачою кафедри управління персоналом та економіки праці В. М. Петухов дають старт проекту.

Викладачі кафедри управління персоналом та економіки праці.

соналу компаній-членів Палати мають можливість отримати нові знання, навички та інформацію, що допомагають їм поліпшити роботу з персоналом у своїх компаніях. Робота Комітету також спрямована на підвищення рівня поінформованості щодо функцій управління персоналом серед членів Палати. Американська Торговельна Палата в Україні є однією з найактивніших та найвпливовіших громадських бізнесових асоціацій в Україні. Палата наразі об'єднує компанії з Північної Америки, України, Європи, Азії, Російської Федерації тощо.

Ольга ЛЮТА,
координатор Комітету з питань управління людськими ресурсами Американської торгівельної палати в Україні.

КОНТАКТИ:

Керівник проекту від КНЕУ імені Вадима Гетьмана –
Анатолій Михайлович Колот,
проректор з науково-педагогічної роботи;

Координатор проекту від КНЕУ імені Вадима Гетьмана –
Штеїна Людмила Валеріївна,
доцент кафедри управління персоналом та економіки праці, тел. роб. 456-56-10,
E-mail: sludval@ukr.net;

Керівник проекту від Американської Торговельної Палати в Україні –
Лідія Надич-Петренко,
тел. роб. 490-78-94,
E-mail: Lidia.Nadych-Petrenko@iti.com;

Координатор проекту від Американської Торговельної Палати в Україні –
Ольга Люта, тел. роб. 490-58-00.

ЮВІЛЕЙ

КАФЕДРИ ФІНАНСІВ ПІДПРИЄМСТВ – 20 років

Колектив кафедри.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА РОБОТА КАФЕДРИ

Зі створенням кафедри зусилля колективу були сконцентровані на: удосконаленні змісту рівневої системи освіти та навчальних планів; розробці та удосконаленні методичного забезпечення навчального процесу; підготовці підручників та навчальних посібників із дисциплін, які викладає кафедра; удосконаленні організації навчального процесу та якості підготовки фахівців.

Значну роботу було проведено кафедраю по вдосконаленню навчального процесу в умовах входження України в Болонський процес.

У відповідності з програмою інноваційного розвитку університету колектив кафедри приділяє значну увагу впровадженню інноваційних технологій в навчальний процес.

На лекціях викладачами використовуються різноманітні інноваційні технології: проблемні лекції, лекція-діалог з використанням демонстраційних матеріалів, розгляд окремих дискусійних питань, міні-лекції.

Під час проведення практичних (семінарських) занять викладачами використовуються наступні інноваційні методи: тренінги, робота в малих групах, кейси з фінансово-господарськими ситуаціями, практикум з теми, мозковий штурм, презентація актуалізованої фінансової ситуації з використанням мультимедійних технологій.

Інноваційні технології, які використовуються при керівництві дипломними роботами:

- спеціалізоване програмне забезпечення – Project Expert, АФСП, Audit Expert, АБФІ-Предприятие;
- економіко-математичні методи для розробки різноманітних фінансових моделей;
- Скуре та/або електронної пошти для надання оперативних консультацій студентам.

При підготовці бакалаврів кафедра викладає дисципліни: фінанси підприємств, фінансова діяльність суб'єктів підприємництва, фінансовий аналіз, бюджетування діяльності суб'єктів господарювання.

Кафедра забезпечує керівництво магістерською програмою «Фінансовий менеджмент у сфері бізнесу» по всіх формах навчання, а

також в центрі магістерської підготовки КНЕУ. Програма користується значним попитом. Науковий керівник програми професор А.М. Поддєрьогін.

У 2008/2009 навчальному році на вказаній програмі навчалось 554 студенти. В тому числі по формах навчання: денна – 173, вечірня – 64, заочна – 228, центр магістерської підготовки КНЕУ – 89.

У відповідності з рішенням Вченої ради університету в 2009-2010 навчальному році на кафедрі відкрита нова магістерська програма «Фінансовий контрольлінг». Науковий керівник професор О.О. Терещенко.

Дисципліни, які викладає кафедра при підготовці магістрів: фінан-

совий менеджмент, фінансовий контрольлінг, управління фінансовою санацією підприємств, оподаткування суб'єктів підприємництва, фінансовий менеджмент у малому бізнесі, фінансове посередництво, управління фінансовими ризиками, контрольлінг ризиків, управлінський облік в системі контрольлінгу.

Викладачами кафедри підготовлені фундаментальні підручники і навчальні посібники з грифом Міністерства освіти і науки України по яким навчаються студенти КНЕУ й інших навчальних закладів України. Серед них необхідно особливо відмітити:

Фінанси підприємств. Підручник К.: КНЕУ, 2005, 2006. Керівник авторського колективу професор А.М. Поддєрьогін. — К.: КНЕУ (Сім видань підручника 1998, 1999, 2000, 2002, 2004, 2006, 2008).

Фінансовий менеджмент. Підручник К.: КНЕУ, 2005, 2006. Керівник авторського колективу авторів і науковий редактор, професор А.М. Поддєрьогін.

Минулої осені відсвяткувала своє двадцятиріччя кафедра фінансів підприємств. Як самостійний структурний підрозділ вона була створена у вересні 1989 року, і отримала назву – кафедра фінансів галузевого народного господарства. У березні 1992 р. була перейменована у кафедру фінансів підприємств і страхової справи. З жовтня 2002 р. має сучасну назву – кафедра фінансів підприємств.

Зберігаючи традиції кафедри, сконцентровувати зусилля на підготовку фахівців з фінансів підприємств, вдосконалювати навчально-методичну роботу, підвищувати ефективність наукових досліджень фінансової діяльності суб'єктів підприємництва в умовах формування ринкової економіки покликані всі викладачі та співробітники кафедри на чолі з її завідувачем, кандидатом економічних наук, професором Анатолієм Микитовичем Поддєрьогіном та заступниками – кандидатом економічних наук, професором Леонідом Дмитровичем Буряком і кандидатом економічних наук, доцентом Вандою Зіновівною Потій.

Кафедра входить до складу фінансово-економічного факультету і є випускною. Забезпечує підготовку бакалаврів і магістрів по очній, вечірній і заочній формам навчання.

НАУКОВА РОБОТА КАФЕДРИ

Підготовка висококваліфікованих фахівців навчальним закладом вимагає проведення глибоких і систематичних наукових досліджень викладачами, аспірантами і студентами.

Загальний напрям наукових досліджень кафедри «Удосконалення управління фінансами підприємств»:

- 2001-2005 рр. «Удосконалення управління фінансами підприємств в умовах реформування економіки України»;
- 2006-2010 рр. «Напрями фінансового оздоровлення суб'єктів підприємництва в умовах ринкової економіки»;

Викладачі кафедри, які опублікували монографії і захистили докторські дисертації:

- М.Д. Білик Управління фінансами держаних підприємств. — К.: «Знання», 1999.
- О.В. Павловська. Регулювання ринку праці і фінансово-економічний механізм – ВАК, 2001.
- О.О. Терещенко. Антикризове фінансове управління на підприємстві. — К.: КНЕУ, 2004.

Викладачі кафедри брали участь в підготовці академічних видань: Енциклопедія банківської справи України / Редкол. В.С. Стельмах (голова) та ін. — К.: Молодь, Ін Юре, 2001. — 680 с.

(А.М. Поддєрьогін – 5 статей, О.О. Терещенко – 1 стаття, Г.Г. Нам – 4 статті).

Українська сільськогосподарська енциклопедія. Т. 1, 1962 р. (Г.Г. Нам – 4 статті).

Економічна енциклопедія. Том 3. — Київ, Видавничий центр, 2002. (А.М. Поддєрьогін автор статті «Фінанси підприємств»).

Науковий доробок докторів професорів кафедри, опубліковано у наукових і навчально-методичних роботах:

- М.Д. Білик – д.е.н., професор – 423 д.а.;
- О.О. Терещенко – д.е.н., професор – 130 д.а.;
- О.В. Павловська – д.е.н., доцент – 85 д.а.;
- А.М. Поддєрьогін – к.е.н., професор – 182 д.а.;
- Г.Г. Нам – к.е.н., професор – 122 д.а.;
- Л.Д. Буряк – к.е.н., професор – 103 д.а.

Щороку зростає кількість публікацій викладачів кафедри. Опубліковано брошур і статей: в 2000 р. 23 найменування, 7,6 д.а.; в 2008 р. 65 найменувань, 22,2 д.а.

Провідні вчені кафедри забезпечують наукове керівництво підготовкою аспірантів. Кафедра постійно працює над підвищенням ефективності аспірантури. Наукові дослідження аспірантів здійснюються по актуальним темам, які забезпечують вирішення важливих наукових проблем і практичних завдань удосконалення фінансових відносин на мікрорівні. На кафедрі навчається понад 40 аспірантів і здобувачів.

Викладачі кафедри беруть активну участь у міжнародних, всеукраїнських та міжвузівських науково-практичних конференціях. В 2000 р. вони взяли участь у 20 конференціях. В 2008 р. – в 53 конференціях.

18-19 квітня 2008 року кафедраю фінансів підприємств і Некомерційним партнерством «Об'єднання контролю» (Росія, Москва) за участю Московського державного технічного університету імені М.Е. Баумана (Росія, Москва) та Філіп-Університету міста Марбург (Німеччина) було проведено Міжнародну науково-практичну конференцію «Контролінг у бізнесі: теорія і практика».

Кафедра значну увагу приділяє науковій роботі студентів. На кафедрі постійно працюють:

- науково-проблемний студентський семінар – керівник д.е.н., професор О.О. Терещенко.
- наукові гуртки по дисциплінам «Фінансовий аналіз» і «Фінансова діяльність суб'єктів підприємництва».

Провідні науковці кафедри постійно забезпечують керівництво науковою роботою студентів, які виявили бажання поглиблено займатися науковою роботою.

На кафедрі розроблена система стимулювання наукової роботи студентів.

В 2008 р. взяло участь в науково-практичних конференціях 145 студентів під науковим керівництвом викладачів кафедри.

ФЕФіана

Газета фінансово-економічного факультету

E-mail: fef_land@yahoo.com

ЦІКАВО

Ми вирішили зробити такий собі експеримент і підготувати яскраву статтю. Так, яскраву... про таку собі чудову подію, розписати все якомога красивіше, нібито з найглибшими та найцікавішими почуттями... Навіть тему вибрали таку, щоб аж за душу брало... благодушність. І все було б добре, якби не одне «але».

Все, що написано нижче — суцільна вигадка, гарна історія про те, чого, як кажуть, «і близько» не було...

Витратіть кілька хвилин свого часу і відумайтеся у кожне речення нашого «репортажу».

Життя — як вода, бжити і не знає покою. Люди з головою поринають у проблеми і не завжди розуміють, що коїться довкола. Вони забувають про навколишній світ. Є тільки «я». І то нічого, що в сусідів народилися внучка, а в знайомого померла собака. Людина ховається за якоюсь незрозумілою оболонкою і говорить: «Та ж то не мої проблеми, зі мною ж то все гаразд».

Стає страшно. Невже світ справді такий жорстокий? Де ті національні традиції, колорит нашого народу?.. Чи то брехня, що українці славляться доброзичливістю, любов'ю, чи-

Ілюзія правди

Говорять, що людина не може бути найкращою у всьому. Зазвичай вона професіонал лише у своїй справі. Так, водій професійно водить маршрутку, але навряд чи він зможе бути хорошим банкіром або ж лікарем.

Журналісти також зазвичай професіонали. Хтось з них пише краще, хтось гірше... Та всі вони навчені це робити, бо це їх хліб. Ну, як і в кожній професії, в журналістиці також є свої недоліки. Таким її пороком є холоднокрівність до того, що вона зображує. Кожна стаття, кожен ролик на телебаченні дедалі більше нагадують дешевий піар, красиву картинку, просто добре виконану роботу, але позбавлену живих емоцій та реальності.

«В такому-то районі сталася автокатастрофа... Загиблих — стільки-то, в лікарні — стільки-то...», — стисло повідомляє нам суворий голос... А у нашій уяві постає то жалюва картинка аварії, то німе, позбавлене людського, обличчя диктора. Треба розуміти, що це не серце в нього черстве, це в нього робота така...

рою посмішкою та міцним плечем!

«Ні!», — кажу садовому я. Бо ж віро, що люди заплуталися, що їм просто потрібна допомога, віра в себе.

Це питання хвилює і керівництво нашого університету. Тому студенти ФЕФу мали можливість відвідати дитячий будинок.

Очевидні говорять, що після зустрічі з цими дітьми по-іншому стали дивитися на світ: «Починаєш цінувати те, на що раніше не звертав уваги і приймав як належне».

Страшно було переступити поріг дитбудинку, та складніше було йти звідти, усвідомлюючи, що не можеш забути дитячі очі, в яких поєднано все: і біль..., і страх..., і нестерпне бажання довести світові, що вони не порожнє місце. Оті дитячі очі промовляють до тебе, благуючи ласки. І ти лише обіймаєш їх, а взамін отримуєш набагато більше — їхню любов. А що може бути приємніше за веселий сміх, скридженіх долею дитяч? Ти їм посміхався, а в самого на думці: «Як же стримати слези?» Якийсь дивний комок стає посеред горла й не дає дихати. Але ти переводиш подих і знаходиш нові сили, розуміючи, що не маєш права на слабодушість.

Звичайно, ці відвідини були важкими в моральному плані. Але в серці кожного зі студентів залишились яскравий спогад і гарний урок на все життя. А дитячі очі завжди будуть нагадувати про те, що світ не без добрих людей.

Досить правдоподібно? Авжеж. Лише б назву дитбудинку та дату наших «відвідин» придумати. Якби ми подали цей матеріал без передмови, то певно ніхто б і не здогадався.

А чи багато тих, хто робить такі передмови до своїх програм на сьогоднішньому телебаченні? Такі, хто говорить, що все, що буде сказано далі — це суцільна брехня? Чи пишуть у анонсах наступного номеру газети чи журналу про піар та спекуляції, які ми можемо почитати наступного тижня? Спекуляції, не тільки маленькими дітьми з дитячого будинку, спекуляції кожним із нас... Нажаль про це не говорять.

Так, в дитячий будинок ми справді збиралися. Наші плани зрівняв карантин. Та ми обов'язково з'їздимо. Щоправда, більше не будемо писати про це величезну статтю. Вона напишеться сама, у нашому серці. Точно знаємо, що і кожного з вас в тому серці є свої думки. Вітлюємо їх в життя, у добрі справи, а не в пусті слова.

Яна ГРИЦИНА та Антон ГУРІН, студенти І курсу, ФЕФ.

Кіноманія-2009

Минув рік. Новорічна ялинка, мандарини... романтичнім одним словом. Давайте підведемо підсумки за цей період. На перший погляд 2009 рік видався не найкращим. Економічні і політичні кризи, хвороби і війни. Але хоч якось відвернути увагу людей від цих всіх неприємностей зі всіх сил намагалися головні кіностудії планети. Ми підготували вашій увазі перелік найкращих кінокартин 2009 року (рейтинг складався за результатами опитування студентів ФЕФ). Тож якщо ви ще не бачили чогось, у вас є час в перервах між екзаменами, подивіться — не пошкодуєте.

Отже, список кращих фільмів минулого року приблизно такий:

- робота Майкла Манна «Джон Д.»
- фільм Гая Річі «Шерлок Холмс» та Джеймса Камерона «Аватар»;
- історія, заснована на реальних подіях «Хатико: найвірніший друг» Ласе Халльстрёма.

О робота російського кінопрому «Каникулы строгого режима».

- детектив Рона Ховарда «Ангели і демони» за однойменним романом Дена Брауна;
- весела та водночас драматична історія Девіда Маккензі під назвою «Бабі»;
- черговий кіношній експеримент культового американського режисера Квентіна Тарантіно «Безславні виродки»;
- відмінний фільм-фантастика режисери Ніла Бромкомпа «Район № 9»;
- краща комедія року — кіногіганти Тома Філіпса «Парубки у Вегасі»;
- фільм-катастрофа «2012»;
- картина Кріса Вайца «Сутінки. Сага. Новий місяць», а також фільми «Законослухняний громадянин», «Молода Вікторія», «Тату знову 17», «Дім», «500 днів літа», «Нью-Йорк, я кохаю тебе», «Уверж»...

Приємного перегляду.

Олександр ГОЛОВКО, студент І курсу, ФЕФ.

Чи є життя після карантину

Саме так можна було назвати навчальний план на грудень місяць. Саме так його і називали викладачі, з усмішкою на обличчях, ставлячи вищезгадане запитання студентам. Відповідь досить неоднозначна. Перш ніж дати її, слід було добре подумати.

Минулорічний листопад подарував неочікуваний відпочинок, а от грудень-2009 став справжнім випробуванням. І кожен студент отримав змогу взяти в ньому участь, мов у грі. Її правила були досить простими: треба було лише витримати ти кілька тижнів виснажливої роботи, з ранку до ночі намагаючись запам'ятати формули, закони, дані, правила, прикладаючи максимум зусиль для вивчення матеріалу, працюючи здебільшого гри було те, що учасники мали завжди бути в тонусі, адже в ній не можна натиснути клавіші «Стоп» чи «Escape». Гра не призупинялась та не перезавантажувалась.

В якості нагороди — зовсім не новинка, але все ж приємний сюрприз — повноцінні зимові канікули, а отже, змогу провести новорічні свята в зашищеному родинному колі чи у колі друзів. І не важливо, чи то друзів університетських, чи просто близьких рідних людей; головне, що подолі від метушні навчального процесу.

От таке от студентське життя — цікаве та невимушене. Добре, що хоча викладачі не втрачають почуття гумору, а навики підтримують студентів. Останнім, тобто нам, залишається сподіватися, що ми пройдемо усі «рівні» та отримаємо ще одну винагороду за старання — своєрідний «Congratulations! You won!» — тобто позитивний результат сесії, що ось-ось починається.

Тож побажiamo один-одному терпіння, нахнення та творчої наснаги на іспитах! Успіхів, кнеуві!

Яна ГРИЦИНА, студентка І курсу, ФЕФ.

ДОЗВІЛЛЯ

У кожній групі та родині є ті, хто йдуть на стадіон Щораз на матчі біло-синіх, І знають точно, що Динамо чемпіон!

Футбол — це гра, яка полонила мільйони людей у всьому світі. Безліч їх щодня, купуючи ранкову газету, в першу чергу уважно проглядають результати у різних турнірних таблицях та кубках. Вони не можуть прожити й кілька днів без перегляду футбольних трансляцій і в знак цього обвішують себе з ніг до голови клубною атрибутикою. Та справжні фанати — це не ті, хто роблять ставки на певну команду чи ті, хто дні і ночі проводить перед комп'ютером, граючи у віртуальний футбол. Справжні фанати займаються футболом на секціях, ходять на кожен матч улюбленої команди, зривають голоси, викрикуючи заряди в її підтримку, роблячи власними руками банери та розтяги. Саме такі справжні фанати найкращого українського клубу — Динамо Київ.

F.C.D.K., Ultras.

Оле-оле, Динамо Київ!

Славновісний київський клуб був створений у 1927 році. І саме ця дата красується на офіційній емблемі Динамо. За понад восьмидесятилітню історію команда пережила чимало подій. Були і злети, і падіння, перемоги у престижних змаганнях, і прикри невдачі. Та все ж зараз клуб знайшов своє місце на вітчизняній і європейській арені. Підтвердження цьому — багатотисячна вболівальницька підтримка на кожному матчі та колосальна кількість представників фан-клубу, географія якого простягається навіть далеко поза межі нашої держави.

В чому сенс бути фанатом Динамо-Ультрас? Все дуже просто: адже куди краще, пішовши на матч, підтримати своїх улюблених, ніж розпивати алкогольні напої десь у якогось дворі. І тим паче, що у фанатському русі є чимало цікавого.

По-перше, це заряди і пісні. Їх в честь Динамо існує безліч. Знати їх так, щоб, мов скоромовки від зубів відскакували, необов'язково. Головне — вміння чітко і голосно «заряджати». А це вміння в житті буде при нагоді, особливо, якщо ви начальник великого колективу.

По-друге, це символіка, атрибутика, банери та розтяги. Найпоширенішою і найпопулярнішою атрибутикою є шарфи або, кажучи правильною фанатською мовою, «рози». Коштують вони в середньому від 35-40 гривень і їх легко можна знайти на будь-якому

речовому ринку. Хоча найдешевше і найкращі спеціальних магазинах футбольної атрибутики.

Банери, розтяги, прапори та подібне — це те, що, витративши трохи часу, сил та грошей, докладавши трохи фантазії та креативу, може зробити власними руками кожен бажаючий. Що головне при цьому, разом з такими речами ви станете не тільки «крутим» фанатом на секторі, а ще й матимете реальний шанс бути поміченими вашими кумирами.

Що ж? І головне питання: як стати фаном Динамо? Це не складно. До-чекайтеся завершення міжсезоння і просто приходьте на стадіон ім. В.Лобановського, що на вулиці Грушевського. Квитки на матчі чемпіонату України коштують від 20 гривень. А спочатку сезону є можливість придбати абонемент.

Найцікавіші домашні матчі у найближчі місяці:

27.02.2010	Динамо — Кривбас
13.03.2010	Динамо — Ворскла
27.03.2010	Динамо — Металіст
10.04.2010	Динамо — Арсенал
14.04.2010	Оболонь — Динамо (можливо на стадіоні «Оболонь»)
17.04.2010	Динамо — Дніпро
01.05.2010	Динамо — Закарпаття
09.05.2010	Динамо — Металург З

Відповіді на інші питання ви можете знайти за лінками: white-blue.kiev.ua fcdynamo.kiev.ua та в офіційному виданні клубу «Святослава», що активно розповсюджується містом.

Антон ГУРІН, студент І курсу, ФЕФ.

Поетизія у слові і малюнку

це вдача і любов її голубить
в звучанні милої симфонії років!!!

Тетяна БЛУДОВА,
професор кафедри вищої
математики.

Полетели вместе на луну!
Только жаль, орбиты все в плену.
Пошадил, не поглотил, мороз,
Мой уже соленый красный нос.
От мороза птицы улетают,
А на реку льдины напозаюют,
Следом надвигается метель
И бесследно заслоняет цель...
Видно, так и не удастся мне
От мороза скрыться на луне.

Мария ЄВТУШЕНКО,
студентка I-го курсу ФМЭИМ.

Мне очень нравится играть в слова,
Ногою глядя кошку под столом.
И нравится играть «глаза в глаза»,
Когда сомкнуть их трудно перед сном.
Ах! Как мне нравится любить людей,
Спокойно утром ожидая
своей троллейбус.
Кормить величественных (наглых) лебедей,
Вообразать себя вошедшей в вечность.
Да мне по нраву тысячи вещей:
Сплетенья слов, и нот,
и красок пёстрых.
Мне нравится, что может
нравиться не всем –
Мгновения, что и заметишь
не так то просто.

Голос сердца звенит.
Синий снег на ресницах,
В сердце синяя боль.
Кто-то вырвал страницы,
Кто-то сжег их, любовь.
Об убитой зарнице
Кто-то плакал с утра.
Сердце белою птицей
Бьется вновь у костра.

Тетяна ГУСАК,
доцент кафедри іноземних мов.

Вітаю, Світе!
Вікно відкрите й душа відкрита
Твоїм дивам:
Пташиним співам,
Місцям красивим,
Річок розливам і всім вітрам.

Хвалю щоднини
Творця картини, сезонні зміни
В земній красі.
Душ камертоном,
Небесні тони
Життям симфоній відчуєм всі.

Віншую щиро
Премудрість миру, буденність сіру
І свят розмай.
І квітку в лузі,
і вірних друзів,
(В усім Союзі...) і рідний край.

Я вдячна, Світе
Як вдячні діти й корінню віти
За смак життя.
За дар любити,
За дар творити
Й душі відкритість до відкриття.

Людмила РІНГІС.

НАСТРОЕНИЕ В ЦВЕТЕ

Виктория ЖУРЕАС,
выпускница ФМЭИМ, 2009.

Світ пізнання розкривається вічний,
Манить до себе чарівністю митей.
Небо любові і сонячні мрії
Ніжно голублять пташині надії.

Засніжені ліси смарагдом відтіняють
веселу посмішку, що котиться з гори.
Немов перлиною із водоспаду
щасливим лементом шепоче
у душі долин,
гірських річок, і неба, і сонечка привітного,
і знов, піднявшись до гори, до неба...
Сміється в радісному шелесті любові!
Це долі посмішка, завітана у полі
рясними росами щасливих днів,

Белым пламенем снега горят,
Черным адом полыхает взгляд,
И свинцовой горечи полны
Черно-фиолетовые сны.
Жалит мраком раненая ночь,
Стынут звезды – некому помочь.
Убегают призрачные сны,
Ужаса багрового полны.

Лед хрустит, словно сахар,
Воздух зимний пьянит.
О судьбы злую плаху

МУЗА

Колись вона приходила, давно...
Під час дощу або засніженої ночі,
Ховала душу літарів за склою
І алкоголем заливала очі.

Колись, вночі, вона заходила у дім...
Без стуку входила у тіло,
Безжалібно полум'я розводила у нім,
А зранку – мовчки на папері тіла.

Колись, вона була й тепер – нема,
Лишилась пам'ять про її безчинства.
Вона пішла, а разом з нею й я,
І діалог наш назавжди скінчився.

Аліна МАСЛАК,
студентка V-го курсу, ФЕтаУ.

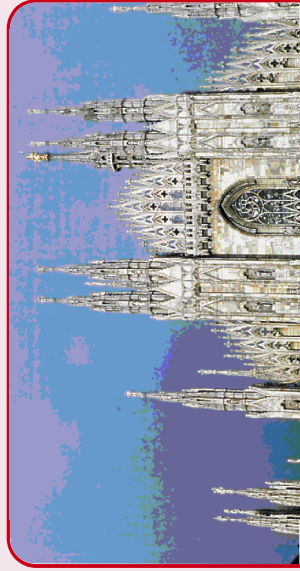
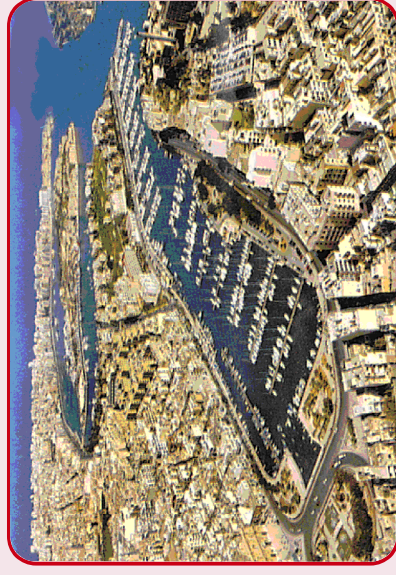
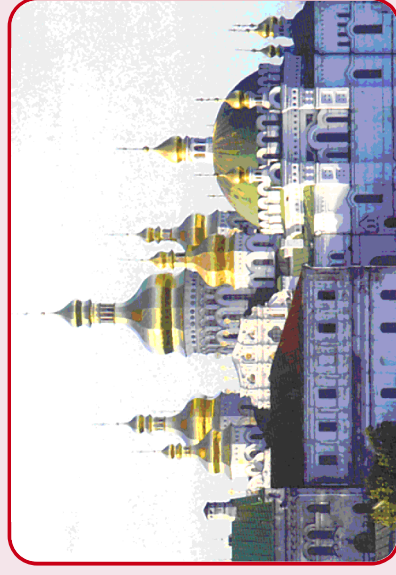
Зима наряды белые надела,
Душа предчувствуя торжественно поет,
Нет радости границы и нет предела,
Когда приходит в гости Новый год.

Евгений ТРУСОВ,
доцент кафедри філософії.

Продовження на 10 стор.

ЕКОНОМІСТ

2010

Сирень

І	І	А	О	Х	І	О	Н	А	І	А
4	5	6	7	8	9	10				
11	12	13	14	15	16	17				
18	19	20	21	22	23	24				
25	26	27	28	29	30	31				

Листопад

І	І	А	О	Х	І	О	Н	А	І	А
5	6	7	8	9	10	11				
12	13	14	15	16	17	18				
19	20	21	22	23	24	25				
26	27	28	29	30	31					

Листопад

І	І	А	О	Х	І	О	Н	А	І	А
1	2	3	4	5	6	7				
8	9	10	11	12	13	14				
15	16	17	18	19	20	21				
22	23	24	25	26	27	28				

Серпень

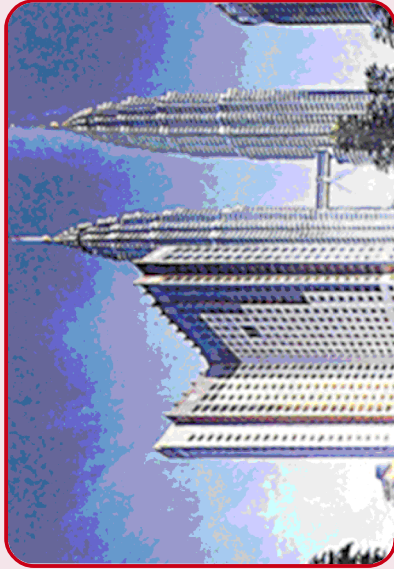
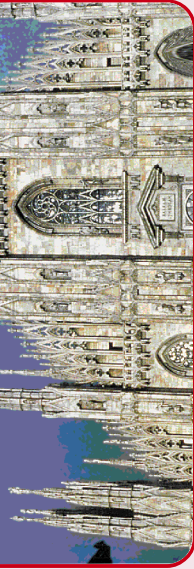
І	І	А	О	Х	І	О	Н	А	І	А
2	3	4	5	6	7	8				
9	10	11	12	13	14	15				
16	17	18	19	20	21	22				
23	24	25	26	27	28	29				
30	31									

Вересень

І	І	А	О	Х	І	О	Н	А	І	А
1	2	3	4	5	6	7				
8	9	10	11	12	13	14				
15	16	17	18	19	20	21				

Вересень

І	І	А	О	Х	І	О	Н	А	І	А
6	7	8	9	10	11	12				
13	14	15	16	17	18	19				

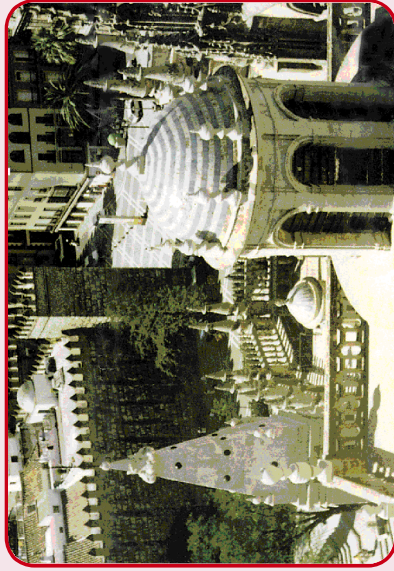
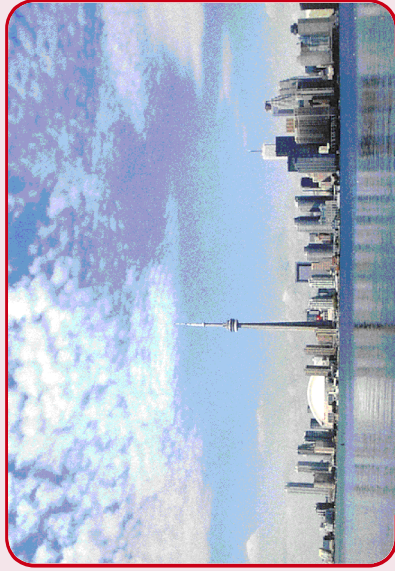
8 9 10 11 12 13 **14**
15 16 17 18 19 20 **21**
22 23 24 25 26 27 **28**
29 30 31

Кривень

Y I A O N D x O I O N A I A
1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 **11**
12 13 14 15 16 17 **18**
19 20 21 22 23 24 **25**
26 27 28 29 30

Мрабень

Y I A O N D x O I O N A I A
1 2
3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 13 14 15 **16**
17 18 19 20 21 22 **23**
24 25 26 27 28 29 30
31

Мобтень

Y I A O N D x O I O N A I A
1 2 3
4 5 6 7 8 9 **10**
11 12 13 14 15 16 **17**
18 19 20 21 22 23 **24**
25 26 27 28 29 30 **31**

Асмонад

Y I A O N D x O I O N A I A
1 2 3 4 5 6 **7**
8 9 10 11 12 13 **14**
15 16 17 18 19 20 **21**
22 23 24 25 26 27 **28**
29 30

Трудень

Y I A O N D x O I O N A I A
1 2 3 4 **5**
6 7 8 9 10 11 **12**
13 14 15 16 17 18 **19**
20 21 22 23 24 25 **26**
27 28 29 30 31

Поетизм у слові і малюнку

Продовження. Початок на 7 стор.

Не знаю, як нас и назвати:

Подруги? – Соголаситься сложно,

О дружбе женской говорят

Порой не лестно, осторожно...

Друзья? – Понятое для мужчин,

Уж как хотят, так понимают.

Соратники? – Не все сейчас

Такое слово даже знают.

Возможно, – узницы судьбы,

Опять идем в единой связке.

Из прошлых жизней взяли мы

Мечту о встрече и подсказки –

Что нам проблем не избежать,

Что будут взлеты и падения,

Что в чем-то нужно уступать,

Учиться строить отношения.

И вот опять вовлечены

В круговорот событий разных,

Как декорации они

Вокруг явлений, скрытых глаз.

И важно все, что говорим,

И важно все, чего хотим

И то, что вместе – очень важно,

Для душ, сроднившихся однажды.

Анна Николаевна РОМАНОВА,
доцент кафедры
педагогики и психологии.

ЗИМНИЙ ТАНЕЦ

Тихим танцем звезды кружат

В темных снежных небесах

– То зима метелью выюжит

На дорогах и в лесах:

На ветвях искрится иней –

Тут Морозко проходил

И в сугробы горсть рябины

Горько-сладкой уронил.

Тонкой кистью серебристой

Ювелирно по стеклу

Нарисована жар-птица,

Улетающая в мглу.

Взмах крылом – под небосводом

Белоснежныйเมนูэт,

И танцорам дарят звезды

Свой далекий дивный свет.

... Тихим танцем звезды кружат

В темных снежных небесах –

Пусть зима метелью выюжит,

Но не в душах и сердцах!..

Инна ШАТАРСКАЯ,
старший преподаватель
кафедры ЭММ.

Минуют дни, недели и года

Жизнь человека – это лишь мгновение,

Но перед вечностью мы молоды всегда.

Об этом и мое стихотворение.

Стремительно мгновения летят

Как сердца стук, ритмический удар.

Все люди – дети одного Творца

Нам жизнь дана как величайший дар.

Евгений ТРУСОВ,
доцент кафедры философии.

РОЗДУМИ ПРО ЖИТТЯ

За днями день, за роком рік
Життя тече рікою.

Що вже зробив, а що не встиг –

Усе твоє з тобою.

Дитинства, юності пора

Вже канула в минуле.

Думки і мрії весняні

Давним-давно поснули.

Ще сонце в небі розквіта

Та день до ночі хилить.

Іде життя, летять літа,

Ніщо й ніхто не спинить.

У серці заримовані мережки
І долі людських, і душ, і сподівань.
Воно уміє прокладати стежки,
Не знаючи ні втоми, ні вагань.

І в цьому саме скарб його набутий,
І лишить він його для всіх, для нас.
Це значить, що не буде він забутий.
І цьому скарбу невідвладний час.

Микола ХОРУНЖИЙ,
професор кафедри ЕАФФ.

Не змінить логіку буття

Із вічності і в вічність.

Прийшов, побув і відійшов,

І в цьому вся магичність.

Тієї миті, що тобі

Один лиш раз дається,

Тієї славної пори,

Що в нас життям зоветься.

Анатолій ВОЙЧАК.

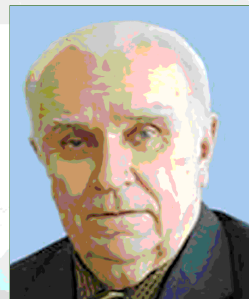
СКАРБ ПОЕТА

Нема у нього вілли й капіталів,

Нема у нього злата-серебра.

На те у нього часу не стачало,

Не відірвався ні разу від пера.

Прокинулась природа восени
Після тривалої і сніжної весни,
І після літа чорно-білих снів,
Після зими пекучих кольорів...

В моєму тижні тепер вісім днів,
Дивлюся – ось асфальт зазеленів,
Єдину тільки уві сні зустрів:
Всьому свій час, що досі не зітлів...

Отак уривчастими спробами,
Спинаюся тільки на хвилинку,
Іду на шостий поверх сходами
Двоповерхового будинку.

Кричить надія: «Не загину!
І у безодню не порину!
Тебе ніколи не покину!
Зрощу в душі твої барвінок...
Лиш в Долі вииграй поєдинок!»

Олексій КОХУН,
студент IV-го курсу, ФМЕІМ.

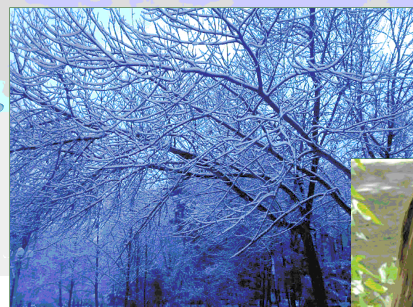
Закінчення на 11 стор.

Поетія у слові і малюнку

Продовження. Початок на 7, 10 стор.

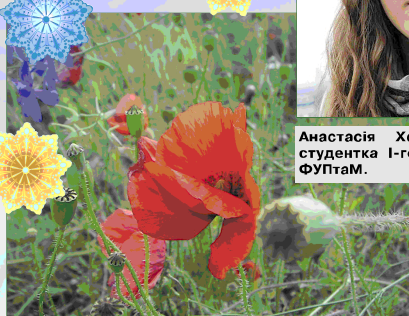
Руслана Шукорова,
студентка I-го курсу
ФЕАПК.

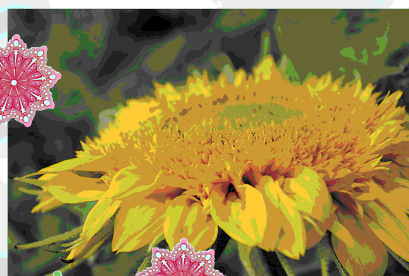
Олександра Рубан, студентка II-го курсу ФУПтаМ.

Наталія Чернецька, студентка I-го курсу ФЕАПК.

Анастасія Хоменко,
студентка I-го курсу
ФУПтаМ.

Сторінки 2, 7, 10, 11
підготувала Людмила Рінгіс.

«ПЕРСПЕКТИВА»

ТВОЯ КАР'ЄРА

Професії минулого, теперішнього і майбутнього

Розвиток цивілізації змінює спосіб та умови нашого життя, видозмінює його форми. Водночас відбувається зміна нашого світогляду, цінностей та світовідчуття, що веде до кардинальних змін в суспільних настроїх і, відповідно, — змін основних занять та професій людини.

За визначенням, професія (фах) — виокремлений («окреслений») у рамках суспільного поділу праці комплекс дій та відповідних знань, що вимагає відповідної освіти чи кваліфікації, яку особа може виконувати відносно постійно, та які становлять засоби утримання для неї.

Більшість сучасних професій з'явилися в процесі розподілу праці та мають столітні традиції, оскільки потреби суспільства в багатьох сферах були і залишаються постійними. У кінці ХХ століття кількість професій становила декілька тисяч.

Здібності і здання необхідні для оволодіння професією отримуються шляхом навчання, практики або самонавчання.

Найбільші конкурси у вищій навчальній закладі України на такі спеціальності: міжнародні економічні відносини, міжнародне право, правознавство, англійська, німецька і французька філологія, соціальна педагогіка і практична психологія, економіка підприємств, екологія, журналістика, облік і аудит, культурологія.

Ось рейтинг найпопулярніших спеціальностей сьогодні:

1. Менеджери з продажу і закупівлі;
2. Програмісти, web-дизайнери, спеціалісти з телекомунікацій;
3. Банківські службовці, бухгалтери;
4. Керівники відділів;
5. Рекламисти, маркетологи, бренд-менеджери;
6. Дизайнери інтер'єрів, архітектори;
7. Спеціалісти з PR, поліграфісти, журналісти;
8. Інженери, ведучі спеціалісти;
9. Юристи, адвокати;
10. Вчителі, викладачі вищих навчальних закладів;
11. Перекладачі;
12. Артисти, музиканти.

Сучасні дослідження ринку праці і прогнози відносно його розвитку конкретні: якщо Ви хочете бути успішним завтра, то сьогодні слід отримувати професію що пов'язана з виробничою діяльністю. Тут і зарплата вища, і реальна перспектива кар'єрного зросту.

Для ринку праці одним з головних факторів при працевлаштуванні є кар'єра. У недалекому минулому спостерігався такий рейтинг популярних професій серед шукачів у мережі Інтернет.

У 2006 році Центр імені Разумкова

Визначити, яка ж професія найкраща, намагається багато хто і неодноразово. Дехто це робить дуже успішно, але все-таки не варто забувати, що замість слів "яка професія найкраща" ми повинні говорити "яка професія найкраща для мене".

провів чергове дослідження. Результати якого викликали неоднозначну реакцію. Воно й не дивно, бо уявлення пересічного громадянина про престижні професії дуже відрізняється від дійсності. Український ринок праці перенасичений юристами і економістами, але ці професії українці вважають найбільш перспективними.

Найпопулярніша професія в Україні — юрист. Так вважає більшість (52,8%) респондентів. Проте, попит на юристів стрімко скорочується. Протягом 90-х рр. в Україні сформувався досить могутній прошарок професіоналів, з якими не в змозі конкурувати вчорашні випускники юридичних факультетів. Теперішні випускники-юристи вже ризикують одержувати невисокі ставки на посадах помічників — вітчизняний ВНЗ готує юристів більше, ніж того вимагає ринок праці. В літньому рейтингу ukrjob.net професій найбільш популярних серед роботодавців, юристи не потрапили навіть у рейтингову сімку.

Кожен з опитаних Центром Разумкова мав право назвати три найбільш перспективні, на його думку, професії. При цьому економісти одержали 31,7% голосів. Це пов'язано з досить широким трактуванням терміну "економіст", під яким багато хто розуміє спеціальність менеджера, маркетолога, фінансиста і тому подібне. За даними рекрутингових агентств і сайтів з пошуку роботи менеджери середньої ланки сьогодні мають попит в багатьох областях. Основним критерієм для таких фахівців є досвід роботи на аналогічній посаді.

Високий рейтинг у медиків — 33,6%. Перспективність цієї професії напевно залежить від рівня зарплатної плати у лікарів-бюджетників, хоча останніми роками їх доходи дещо зросли. Розквіт приватних клінік та близьких до медичних закладів (SPA-салони, фітнес і косметологічні центри) і ціни на їх послуги сформували уявлення про забезпеченість сучасного лікаря.

Професії, що вимагають знання іноземних мов, теж досить широка категорія, яка займає четверте місце (27,5%). Для багатьох менеджерів business English є обов'язковою умовою працевлаштування. Що ж стосується власне перекладачів, то в Україні спостерігається попитом відносно невеликий перелік мов, значення яких забезпечує стабільний і досить високий зарібок.

За даними опитувань роботодавців, дефіцитними сьогодні в Україні залишаються робочі (перш за все будівельні) й інженерно-технічні спеціальності. Але лише 19,7% респондентів віддали перевагу інженерам. До категорії інженерів можна віднести як IT-фахівців, так і технологів, тоді ці професії навряд чи будуть мати низький рейтинг поряд з юристами і економістами. Разом з тим, в багатьох українських університетах інженерні кадри готують у застарілих радянських традиціях. У результаті чого в умовах

Професія	Зростання зарплати в червні по відношенню до січня, %	Середньомісячна зарплата за I півріччя, грн
Інженери-технологи	106	6338
Ріелтори	93	5258
Медпрацівники, ветеринари	49	4140
Спеціалісти індустрії розваг, шоу-бізнесу	39	5062
Спеціалісти в галузі готельного господарства та туризму	23	4409
Працівники сфери послуг	20	3783
Системні адміністратори	11	5561
Секретарі, асистенти керівників	7	3336
Програмісти	5	9381
Охоронці	5	3315
Спеціалісти в галузі комунікацій і зв'язку	4	4261

ринку такі фахівці повинні освоювати сучасні технології після одержання диплому.

На мою думку, заслуговує на увагу ситуація на ринку праці, що спостерігається протягом цього року в період так званої економічної кризи.

За I півріччя 2009 року зросла зарплатна плата інженерів-технологів, ріелторів і медичних працівників. Такі дані наведено на порталі з працевлаштування JOB.ukr.net за результатами аналізу 120 тисяч вакансій в січні-червні.

Та серед працевластів спостерігається дещо інший розподіл, так у вересні 2009 року найбільший попит мали менеджери з продажу. Це дані Дослідницького центру порталу SuperJob.ua.

Протягом місяця кількість запитів працевлаштування на роботу менеджера з продажу становила **15,01%** від кількості усіх вакансій рекрутингового порталу.

На другому місці рейтингу з солідним відривом від лідера опинилася **професія торгового представника (4,96%)**. Замикають першу трійку **кваліфіковані робочі (3,54%)**.

Кількість запитів працевлаштування на посаду бухгалтера становить 3,26% від загальної кількості вакансій. Далі йдуть лікарі і медичні представники (по 2,27%). З незначним відривом від них — інженери (1,98%).

Однакова кількість запитів працевлаштування на посади секретаря й менеджера по роботі з клієнтами (по 1,56%), а також на посаду програміста, оператора ПК і call-центру, некваліфікованих робочих (по 1,42%).

Вакансії водія і регіонального представника становлять 1,27% від загальної кількості запитів працевлаштування, педагога — 1,13%. За ними йдуть лікарі, дизайнери та економісти (по 0,85%).

Замикають рейтинг найпопулярніших професій супервайзери і менеджери з реклами. Запити працевлаштування на представників даних професій становлять 0,71% від загальної кількості вакансій.

З найпопулярнішими професіями минулих років в сьогодення більшість розбірались, але слід пам'ятати що плануючи свою майбутню кар'єру потрібно враховувати і таку ва-

жливу інформацію як професія майбутнього. Це слід робити для того щоб це під час навчання, коли є достатньо часу, визначити яких знань бракує та де і як ці знання можна отримати.

Перш ніж виділити найперспективніші спеціальності, потрібно звернути увагу на визначені експертами сфери економіки, які будуть найактивніше розвиватись у найближчому майбутньому.

Найперспективніші галузі: Інформаційні технології; Телекомунікації і зв'язок; Землеробство; Виробництво лікарських засобів і аптечний бізнес; Банківська діяльність; Харчова і переробна промисловість; Транспортні послуги; Фінансові послуги; Юридичні послуги; Побутові послуги; Металургія; Виробництво алкогольної продукції;

Енергетика; Тваринництво; Комуніальні послуги.

Галузева оцінка стала основою для подальшого дослідження. У пошуках найбільш перспективних професій було опитано лідерів галузей і агентств з підбору персоналу.

Експерти називали професії, які будуть тільки зростати в ціні найбільше десятиліття, підкріплюючи свої прогнози вагомими аргументами: підйом галузі, вже зараз існує дефіцит фахівців, тенденція росту економіки в тих або інших напрямках.

Експертами виступили компанії: «МТС», «Київстар», «Beeline»; «Майкрософт Україна», «ІТ-Ера (Норвегія)», «Візіком»; «Нібулон», «Агроекспертіс», «Гласкомітклін Фармасьютикалс Україна», «Фармак», «Галичина», «Миронівський хлібопродукт», «Рабен Україна», НАСК «Оранта», адвокатська компанія «Arzinger», юридичні фірми «Лавринович і партнери», «Magisters», школа професійної майстерності перукарів «Доденко Київ», хімістка «Alberti Angelo», компанії «Вінфорт» і «Перно Рікар Україна», Національне агентство України з питань ефективного використання енергетичних ресурсів, «Колос», «ТММ»,

«Техекс» і «XXI століття».

Своє бачення майбутнього на ринку праці до Міністерства освіти і науки України донесли представники таких ВНЗ: Національний аграрний університет ім. Шевченка, Національний транспортний університет, Національний медичний університет ім. Богомольця, Східноукраїнський національний університет ім. Дяля.

Отже, за результатами нашого дослідження вимальовується картина **20 найперспективніших професій** наступного десятиліття:

1. Продавець;
2. IT-фахівець;
3. Інженер з автоматизації виробництва;
4. Маркетолог;
5. Інженер комунального обслуговування;
6. Агроінженер;
7. Технолог з виробництва і переробки харчової продукції;
8. Технолог побутового обслуговування;
9. Логістик;
10. Юрист (господарське право);
11. Експерт;
12. Ветеринар;
13. Фармаколог;
14. Фінансист;
15. Інженер зв'язку;
16. Практичний психолог;
17. Генетик;
18. Біохімік;
19. Робототехнік;
20. Нано-інженер.

Не дивно, що інформаційні технології очолили список перспективних галузей. За 3-4 роки в Україні почне формуватися попит на робітників — домашніх помічників, упевнених керівників департаменту стратегічних технологій, «Майкрософт Україна» Олександр Орехов. Він зазначає що: "Такі проекти зараз реалізуються, але мало, і переважно для іноземних замовників". Поки ж програмування і закінчення розвивається в тіні більш традиційних видів IT-технологій.

Незважаючи на те, що IT-фахівці необхідні в усіх сферах економіки, поєднуючи з землеробством і закінчуючи металургією, у рейтингу перспективних професій вони поступилися першостю продавцям.

"Ми живемо в споживацькому суспільстві. Одна справа зробити, інша — продати, і менеджери з продажу потрібні абсолютно будь-якій компанії. Це вчуже професія", — вважає директор міжнародної рекрутингової компанії «World Staffs» Віталій Михайлов. Продавці вже зараз потрібні як ніколи.

В одній площині з продажами лежить маркетинг. Правда, професія маркетолога зайняла в рейтингу лише четверту позицію. Ріст конкуренції і прагнення компанії вписати бренди в історію гарантують попит на маркетологів. Особливо з нестандартним мисленням.

Зв'язок продавець — маркетолог у рейтингу розбили інженери. Ця професія посіла третє місце в списку. В їх вмінь та навичок зацікавлені підприємства практично всіх сфер економіки.

Як не дивно, популярна спеціальність юриста також опинилася в рейтингу перспективних професій. Правда, обріз відірвався лише для професіоналів у господарському праві.

На думку експертів, економічна криза змінить структуру економіки України та структуру зайнятості. Але, що б не змінювалося, в основі зростання і підйому попити лежить матеріальне виробництво. А в основі матеріального виробництва, в першу чергу, знаходиться високваліфікований працівник.

Оксана ЧУБ,
менеджер центру

Часу не може бути мало, він — нескінченний

Час — це унікальний ресурс. Його не можна накопичити як гроші чи сировину. Хочемо ми чи не хочемо, а мусимо витратити його за твердою ціною — 60 секунд за хвилину. Його не можна вивикнути чи вимкнути при потребі, замінити або відшкодувати. Час — найбільш безжалісний і негнучкий елемент нашого існування. Проте ми можемо проаналізувати те, наскільки ефективно ми використовуємо його, і зробити певні висновки.

Пітер Друкер зазначає: «Запас часу нескінченно малий, і якщо ви не можете управляти ним, то вам не вдасться управляти нічим іншим». Він говорив, що кожному з нас необхідно пам'ятати про те, що час, який ми витрачаємо, належить нам, і потрібно стати його хазяїном. Особисто мені не подобається термін «управління часом». Я вважаю, що часом управляти не можливо, можливо ефективно управляти собою в часі. Ні досвід, ні майстерність, ні здання, ні здібності не здатні зробити людину успішною, поки вона не навчиться управляти собою.

Тих, хто встигає за 24 години зробити більше за інших, відрізняє уміння раціонально використовувати свій час. Саме тому вони дозволяють собі і задоволенням працювати, навчатися та займатися родинними справами, при цьому пробігати парком вранці, прочитати популярний роман та бути в курсі останніх тенденцій моди. Уміння організувати себе — це перший крок. Другий — здійснення всіх запланованих справ.

Головним у вміні організувати себе є вибір напрямку руху. Пого-

дьтеся, можна дуже швидко рухатися, але у протилежному напрямку. Тому спочатку поговоримо про цілі. Набагато важливішим є напрямком руху, а не швидкість. Як говорив Френсіс Бекон: «Кульгавий піший мандрівник швидше дійде до міста, ніж вершник, що збився на манівці».

Тому, для початку, кожен з нас повинен зрозуміти власні цінності, а потім сформулювати конкретні, вимірювані в часі цілі та визначити шляхи їх досягнення. Мало мати гарні і поставлені цілі, потрібно також бути готовим їх виконати. Таким чином маємо формулу: Робити — Діяти — Отримати. Головне мати план, бути здатним його виконати, а отримання благ є незворотнім результатом правильного процесу.

Людина без цілей і планів подібна до молекули із її броунівським рухом. Вона постійно хаотично рухається, але насправді нікуди не просувається. Лише наелектризовані молекули йдуть вперед. Так і люди, заряджені своїми цілями, навіть стикаючись з перешкодами, не збиваються зі свого шляху і рухаються у заданому напрямку.

У досягненні цілей нам допомагає планування. Воно необхідне не тільки для того, щоб чітко уявити, чого хочеш, а й для того, щоб передбачити різні варіанти реалізації ідей. Варто пригадати правило Паретто: 20% того, що ми робимо, дають 80% результатів, а 80% наших справ приносять лише 20% результатів. Тому важливо розібратися з тим, що робимо, і відокремити, які отримуємо. У плануванні нашої роботи необхідно зосере-

дитись на ключових справах і проблемах, які при мінімальних затратах дають 80% результату.

Справи розрізняють на 4 групи:

- 1 — важливі термінові;
- 2 — важливі нетермінові;
- 3 — неважливі термінові;
- 4 — неважливі нетермінові.

Варто сконцентруватися на важливих нетермінових справах, намагатися, щоб вони не переросли у термінові. Саме у цьому і секрет величезних звершень при мінімуні поспіху і зусиль. Важливі термінові необхідно швидко вирішувати і передбачати, щоб їх було якомога менше. Неважливі нетермінові необхідно звести до мінімуму. А неважливі термінові також варто передбачати і по можливості делегувати іншим людям (для яких вони, можливо, важливіші, ніж для вас), це звільнить ваш час.

Фахівці радять почати з того, що протактом, скажімо, тижня вести записи, скільки часу і на що ви витрачаєте, робити, так би мовити, фотографію свого дня. Адже якщо не знаєш, на що витрачаєш час, не зможеш його і економити. Жити з постійним внутрішнім годинником не просто, але тут може виявитися багато цікавого. От, наприклад, кілька годин на день ми витрачаємо на порожній телефонний розмови, перекури та чайні церемонії, і тому справді важливі речі зробити не встигаємо. А для деякого обліку часу став справжнім шоком: надто багато цієї дорожнього субстанції витрачалося ними даремно. Втім, саме це допомогло їм переглянути і змінити власний спосіб життя.

Наступний крок після аналізу своїх записів — планування. Спланувати свій день і навіть тижень, здається, не складно. Але слід врахувати кілька важливих речей. По-перше, не варто переважувати себе. Від цього продуктивність вашої праці лише падатиме. Обов'язково потрібно залишати час на відпочинок. Наступний момент — плануючи, визначати пріоритети, виділяти головне, термінове, те, що потрібно зробити неодмінно. Досвідчені люди радять також не робити свій план надто жорстким, не планувати все з точністю до хвилини, залишати «простір для маневру». Адже щодня у наші плани втручаються багато непередбачених обставин. Тож не треба сварити, картати себе, якщо щось не виходить, не вписується у наші чіткі, здавалося б, бездоганні графіки. Життя складніше за будь-які плани й схеми.

І ще одне. Не забуваймо, що організація часу не є самоцілью. Це лише засіб для досягнення мети. Адже нащо економити час, якщо немає чим його заповнити? Отже, ми ставимо цілі, плануємо їх досягнення, стараємося втілювати в графік, щоб все встигнути, але чомусь таки не вистигає хвилини, годин чи діб. Можливо, ми не-

правильно все організували? Чи, можливо, збилися у виконанні плану? А можливо, ми просто багато напланували?

Звичайно, важливо все правильно спланувати і організувати, але не менш важливим є точно оцінити час, необхідний для виконання завдання. Адже ми можемо встановити цілі і терміни її досягнення, але реально цього часу буде замало, бо ми переоцінили себе, чи недооцінили складність роботи. Тому не плануйте більше, ніж можете виконати фізично. Адже наших амбіцій буває забагато, а життєвого часу на їх втілення мало.

Марина ШТАЛТОВНА,
студентка IV курсу, ОЕФ.

АКТУАЛЬНО

Дещо про пенсійний перерахунок

Пенсійне забезпечення — найважливіший напрямок соціальної політики.

Вона проводиться на основі Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» №1058 та Постанови Кабінету Міністрів України від 28 травня 2008 року №530 «Деякі питання соціального захисту окремих категорій громадян».

На сьогодні в Україні проживає 13,7 мільйонів пенсіонерів, з них: непрацюючих — 12 мільйонів чоловік, працюючих — 1,7 мільйонів чоловік. Безумовно, цим людям держава повинна гарантувати достойний рівень життя.

Але, в останні роки значно знизився рівень пенсійного забезпечення громадян України. Мінімальна пенсія у 2009 році складала лише 544 грн. Близько 8 мільйонів пенсіонерів отримували пенсії нижче прожиткового рівня (для непрацюючих осіб він складає в липні цього року 662 грн.).

Потрібно відзначити, що підвищення мінімальних зарплат та мінімальних пенсій владні структури проводили щорічно, але проблему значного підвищення життєвого рівня вони не вирішували.

Так, у 2008 році були обчислені розміри пенсій в зв'язку з підвищенням вартості одного року страхового стажу з 1% до 1,35%. У 2009 році пенсії практично не підвищувались. В основному працюючим пенсіонерам, інвалідам, учасникам вій-

ни та бойових дій надавалися незначні доплати до пенсій. Але, всі ці соціальні доплати з'їдалися ростом цін на продукти харчування, на дорогі ліки і підвищеними тарифами на комунальні послуги.

Вирішення проблем пенсіонерів завжди йшло в одному зв'язку з прожитковим мінімумом, котрий повинен переглядатися щорічно, згідно Закону України «Про прожитковий мінімум». За останні роки склався такий парадокс, коли розмір мінімальної зарплати та мінімальних пенсій був нижче прожиткового мінімуму.

Соціальна напруга в суспільстві досягла критичного рівня, і тому, дуже своєчасно законодавчо було вирішено питання про підвищення соціальних стандартів — прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати.

20 жовтня цього року Верховна Рада України прийняла Закон «Про установлення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати», який торкнувся майже усіх сфер нашого суспільства, особливо мало-

захисних, 30% з яких опинилися за межею бідності.

Згідно з прийнятим законом про підвищення соціальних стандартів з 1 листопада цього року, а також прийнятому незабаром другому Закону «Про внесення змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2009 рік», почалися проводитися перерахунки пенсій.

Так, 3 грудня цього року в День інвалідів Уряд прийняв рішення про підвищення з 1 листопада пенсій для інвалідів усіх категорій. Були встановлені розміри доплат до пенсій інвалідам війни I, II, III груп, та учасникам бойових дій. З огляду на те, що з наступного року Україна відзначатиме 65-ту річницю Перемоги у Великій Вітчизняній війні, Уряд прийняв рішення збільшити мінімальні виплати інвалідам війни I, II, III груп та учасникам бойових дій на 20 відсотків.

4 грудня цього року питання про перерахунок пенсій розглядалися на засіданні Верховної Ради. На цьому засіданні були заслухані звіти міністра праці та соціальної політики Людмили Денисової та голови правління Пенсійного Фонду Олександра Зарудного про підвищення соціальних стандартів, законодавчо ухвалених парламентом 20 жовтня 2009 року.

Керівники соціальних органів в своїх звітах проінформували про проведення перерахунків соціаль-

них стандартів. Встановлена доплата до мінімальної пенсії з 1 листопада 28 грн. 40 коп. Після проведених Пенсійним Фондом перерахунків непрацюючі пенсіонери мінімальні пенсійні виплати за листопад і грудень отримали в розмірі 601 грн. 40. На засіданні Верховної Ради голова правління Пенсійного Фонду України О.Зарудний заявив, що Пенсійний Фонд на сьогодні повністю завершив усі перерахунки, і що пенсіонери отримують підвищені пенсії.

Після проведених перерахунків середній розмір пенсій збільшився з 946 грн. в листопаді 2009 року до 978 грн.

Для перерахунку і підвищення мінімальних пенсій за листопад і грудень 2009 року виділені необхідні кошти в розмірі 717 мільйонів гривень.

Потрібно відзначити, що перерахунок пенсій усіх категорій пенсіонерів проводиться, можна сказати, в плановому порядку не тільки у зв'язку з наступним підвищенням соціальних стандартів, прожиткового мінімуму, прийняття Держбюджету на наступний рік, а також і по особистим заявам в органи соціального захисту.

Згідно статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» перерахунок пенсій працюючим пенсіонерам проводиться через кожні два роки після попереднього перерахунку.

При цьому враховуються такі основні показники: вік, страховий стаж, заробітна плата пенсіонера та середня заробітна плата одного працівника, зайнятого у галузях економіки України. Показник середньої зарплати по економіці України надається Держкомстатом на початку кожного року за минулий рік. Наприклад, перерахунок пенсій в 2009 році проводився з урахуванням показника середньої зарплати працівників в економіці України за 2008 рік — 1573,99 гривень.

Але ж розмір перерахунок пенсій наукових працівників, згідно Закону «Про наукову і науково-технічну діяльність» визначається, виходячи з середньої заробітної плати по Україні для наукових працівників. За 2008 рік такий показник середньої заробітної плати наукових працівників складає 1806 гривень 40 копійок. Верховна Рада внесла зміни до Закону «Про Державний бюджет України на 2009 рік». Змінені розміри мінімальної заробітної плати та термін її встановлення.

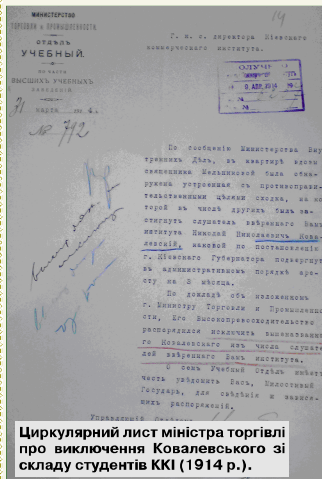
З 1 листопада 2009 року мінімальна заробітна плата — 744 гривні.

На сьогодні, кожен працівник та пенсіонер України свої надії пов'язує з підвищенням пенсій та заробітної плати в новому 2010 році.

Будемо жити надією на краще майбутнє.

П.Я. ШЕЦКО,
заступник голови профкому.

Київський комерційний інститут як кузня кадрів борців за незалежну Україну

Циркулярний лист міністра торгівлі про виключення Ковалевського зі складу студентів ККІ (1914 р.).

Початок ХХ століття ознаменувався черговим піднесенням боротьби підкорених іноземними державами народів за створення власних, національних держав. Особливо активно ці процеси відбувалися в Європі: ірландці, чехи, поляки, хорвати, литовці, латвіш, фінни та ряд інших європейських народів активізували змагання за створення власних держав і багатом з них вдалося досягти цього внаслідок розвалу під час Першої світової війни Німецької, Австро-Угорської та Російської імперій. Не стояли осторонь цих процесів і українці. Впродовж всього ХІХ століття невпинно нагортався рух українців за відновлення власної державності.

Одним із важливих осередків гуртування ідеологів українського національно-визвольного руху в ХІХ – на початку ХХ століття стали вищі навчальні заклади (саме тому імперська влада так затято перешкождала утворенню нових ВНЗ, зокрема і нашого). Одразу ж після відкриття Київських вищих комерційних курсів у 1906 р. цей навчальний заклад став одним із найбільш демократичних з-поміж ВНЗ Наддніпрянської України. Його перший керівник М.В. Довнар-Запольський лояльно ставився до національно-культурної та політичної діяльності своїх студентів. Тож практично відразу після утворення нашого ВНЗ в ньому виникло

багато студентських національних товариств. Серед них була і Українська студентська громада, що проіснувала аж до початку Першої світової війни. Саме зі складу членів цієї організації вийшло чимало активних учасників українських визвольних змагань 1917–1921 рр. Деякі моменти це досліджуються, тому що вони вкрай важливі бо дозволяють поглянути по новому на ту важливу роль яку відігравав наш ВНЗ в житті України.

Українські визвольні змагання, як відомо розпочалися з утворення в березні 1917 р. Української Центральної Ради – першого українського парламенту, який 20 листопада 1917 р. проголосив створення Української Народної Республіки. Звичайно, зараз діяльність Центральної Ради має досить різнобічні оцінки, проте одне незаперечне – саме з її діяльністю нерозривно пов'язаний факт відновлення української державності на початку ХХ століття. В Україні за короткий проміжок часу при владі змінилося декілька національних урядів, що свідчило про неможливість тогочасних українських політиків досягти порозуміння і що зрештою завершилося черговим поділом українських земель між сусідніми державами. Проте це була героїчна сторінка нашої історії, до якої свої імена внесли й випускники та викладачі Київського комерційного інституту (як тоді називався наш ВНЗ).

Зокрема встановлено, що економічний аспект першого міжнародного договору української влади з іноземними державами так званого Брестського миру розробляли професори Київського комерційного інституту. М.В. Довнар-Запольський, який на той час залишив керівництво, але продовжував викладати у Комерційному інституті, брав дієву участь в укладенні торговельної угоди між Українською Народною Республікою та Білоруською Народною Республікою. Загалом, представ-

ники нашого ВНЗ брали дієву участь в проведенні економічної політики всіх українських урядів періоду визвольних змагань, зокрема в організації презентації української продукції перед європейськими імпортерами було запрошено наших професорів П.Р. Сльозкіна та В.Г. Шапошнікова.

Також Інститут сприяв створенню Міністерства шляхів Української Держави в травні 1918 р., надавши йому в оренду частину своїх приміщень. Загалом, в цей час площі інституту орендувалися численними державними установами, навчальними закладами та навіть Українською Академією Наук, а один із наших перших ректорів К.Г. Воблий стояв біля витоків цієї наукової інституції.

Учасі у розбудові української державності брали тоді і випускники Комерційного інституту. Так, М.М. Ковалевський (колишній голова Української студентської громади в Комерційному інституті) був членом Центральної Ради, згодом став міністром в уряді Директорії УНР. Продовжив боротьбу за незалежність України на еміграції. Є автором цікавих спогадів про національно-визвольний рух в Наддніпрянщині початку ХХ століття.

Його молодший товариш по Комерційному інституту (навчався тут у 1911 – 1915 рр.) та член Української студентської громади С.І. Березняк (125 років із дня народження якого виповнилось цього року) також став членом Центральної Ради. Був активним поборником ідеї створення сильної української армії. Закатований більшовиками на початку 1921 р.

В Комерційному інституті довелось навчатися і Сергію Остапенку, одному із перших прем'єр-міністрів в уряді Директорії УНР на початку 1919 р.

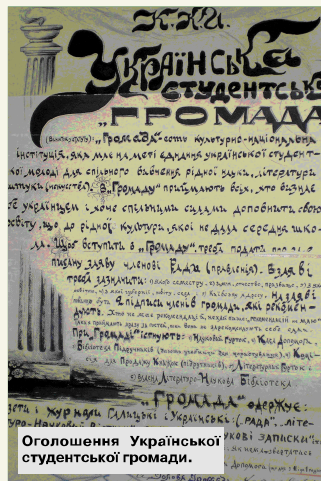
Ще один випускник Комерційного інституту та член його Української студентської громади Леонард Борковський, що теж став членом Центральної Ради, був загато-

ваний більшовиками на початку 1918 р. під час взяття останнього Києва.

Сподвижницями та соратниками борців за незалежну Україну в той час стали жінки, що закінчили Комерційний інститут, зокрема сестри Мокроус, що під час навчання в інституті були членами Української студентської громади.

Але вочевидь даний перелік є далеко неповним. Тож залишається дослідити, хто ще із професорсько-викладацького складу та випускників Київського комерційного інституту долучився до державотворчих процесів в Україні в роки визвольних змагань, чи брали участь студенти інституту в боях за незалежність України? Тож тут ще величезне поле для досліджень, що без сумніву піднесуть значення нашого ВНЗ у вітчизняній історії, засвідчать щирий патріотизм його складу і змінять стереотип, що у нас виховувалися в першу чергу Бауман, Картевлішвілі, Полупанов та їм подібні, які докладали зусиль не для розбудови незалежної України, а для її підкорення сусідньою державою.

А.І. ЧУТКИЙ,
доцент кафедри історії економічних вчень та економічної історії, директор Музею історії КНЕУ.

Оголошення Української студентської громади.

Список студентських організацій, що діяли при ККІ (1909 р.).

№	Назва організації	Дата створення	Дата ліквідації
1	Українська студентська громада	1909	1910
2	Українська студентська громада	1909	1910
3	Українська студентська громада	1909	1910
4	Українська студентська громада	1909	1910
5	Українська студентська громада	1909	1910
6	Українська студентська громада	1909	1910
7	Українська студентська громада	1909	1910
8	Українська студентська громада	1909	1910
9	Українська студентська громада	1909	1910
10	Українська студентська громада	1909	1910
11	Українська студентська громада	1909	1910
12	Українська студентська громада	1909	1910
13	Українська студентська громада	1909	1910
14	Українська студентська громада	1909	1910
15	Українська студентська громада	1909	1910
16	Українська студентська громада	1909	1910
17	Українська студентська громада	1909	1910
18	Українська студентська громада	1909	1910
19	Українська студентська громада	1909	1910
20	Українська студентська громада	1909	1910

ТУТА

25 листопада 2009 року пішов з життя професор
Анатолій Володимирович
ВОЙЧАК –
віце-президент
Української Асоціації
Маркетингу

Анатолій Володимирович Войчак народився 24 жовтня 1950 року у місті Харкові.

Анатолій Володимирович був ректором Міжнародного Християнського університету, доктором економічних наук, професором, відмінником освіти України, заступником працівником Київського національного економічного

університету ім. Вадима Гетьмана, почесним доктором економіки Міжнародного університету (м. Відень, Австрія), почесним професором Міжнародного Соціологічного університету, віце-президентом Української Асоціації Маркетингу.

Анатолій Володимирович – автор відомих підручників з маркетингу, таких як «Маркетингові дослідження», «Товароведення сировини і матеріалів», «Маркетинговий менеджмент», «Організаційно-економічний механізм посередницької діяльності підприємств оптової торгівлі». У його науковому добро-

ку понад 120 публікацій з маркетингової тематики, 3 монографії, 7 навчально-методичних посібників. Анатолій Володимирович був автором і розробником «Стандартів якості маркетингових досліджень УАМ».

Підготував плеяду докторів і кандидатів економічних наук, обіймав посаду заступника голови спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора і кандидата економічних наук за спеціальністю 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності).

Анатолій Володимирович нагороджений Почесними грамотами Кабінету Міністрів України та Міністерства освіти і науки України, Грамотою Верховної Ради України, відзнакою «За наукові досягнення» Міністерства освіти і науки України, Золотим знаком Українського союзу промисловців і підприємців.

Учений і керівник, викладач і наставник, чудовий сім'янин і поет, мислитель і рибалка, садівник, баяніст і співак – світла людина.

Анатолій Володимирович назавжди залишиться в нашій пам'яті.

Дорогами до прекрасного

Газета культурологічного клубу КНЕУ

Прекрасне не потребує доказів.

ВОЛЬТЕР.

ВИДАТНІ ОСОБИСТОСТІ УКРАЇНИ

С. ГУЛАК-АРТЕМОВСЬКИЙ – СПІВАК І КОМПОЗИТОР

Походив Семен Степанович із старовинного козацького роду, який осів у містечку Городище, що в нинішній Черкащині. Син священика, вихованець Київської духовної семінарії привертав увагу до себе своїм чудовим дискантом і неабияким музичним хистом, що й приводило його до митрополичого хору, який співав у Софійському соборі. Захоплення хором не могло не позначитися на навчанні, і щойно в хлопця почав ламатися голос, і він не міг співати, його за неспішність відраховували з училища. Та слава чудового співака врятувала юнака. За розпорядженням вищого духовного начальства Артемовського зарахували до хору Михайлівського монастиря, де він співав декілька років і де відбулася його перша доласна зустріч із славетним російським композитором М.Глінкою. Незабаром до цього Михайла Івановича Глінку призначили капельмейстером Петербурзької капели. За наказом свого начальства він вирушив традиційно в Україну в пошуках свіжих артистичних сил, адже за час свого існування капела постійно поповнювалася голосистими українцями. Саме в цій капелі співали й набували знань і майстерності згодом відомі композитори М.Березовський та Д.Бортнянський, деякий час у її складі перебував народний філософ і музикант Г.Сковорода.

Співацькі в придворній капелі вважалися вершиною співацької кар'єри. Різноманітні складкоші – Артемовський, як особа духовного сану, не міг служити в театрі, тому довелося добиватися спеціального дозволу від Синоду російської православної церкви на позбавлення сану.

М.Глінка впродовж року сам керував музичною освітою С.Гулака-Артемовського і прищепив йому любов до правдивого, глибоко-виразного співу, дбав також про виховання загальної культури, увів співака в коло визначних петербурзьких музикантів, художників, літераторів, артистів. Заняття йшли так результативно, що М.Глінка дозволив своєму учневі виступати на різних музичних зібраннях, і юнак швидко здобув певну популярність у мистецьких колах. Разом із композитором О.Даргомижським і меценатом князем М.Волконським Михайло Глінка влаштував перший прилюдний виступ свого учня. В концерті поєдналися взяті участь відомі столичні артисти, а зібрані з цього заходу гроші пішли на сплату відраджень Семена Степановича влітку 1839 р. на навчання за кордон. Спочатку перебував в Парижі, потім їде до Італії – країни знаменитих співаків і високої вокальної культури.

Студіювання співу було настільки успішним, що вже в 1841 р. С.Гулака-Артемовського запросили солістом до Флорентійської опери. Природна сценічна обдарованість, розуміння психологічної суті образу надали можливість українському співакові глибоко розкрити внутрішній зміст кожної виконаної партії. Надзвичайно красивий голос широко-

Розповіді про цього талановитого сина українського народу є велике бажання не в зв'язку з ювілейною датою, як зазвичай це робиться, а поривом більше дізнатись про автора першої української опери «Запорожець за Дунаєм». Якби наш земляк залишив по собі лише цю воїстину народну оперу, того було б достатньо, аби обезсмертити своє ім'я в українській культурі. Але С.Гулак-Артемовський був не тільки композитором, але й прекрасним співаком, драматургом, актором, залишивши в мистецтві яскравий і неповторний слід багатогранністю свого щедрого таланту.

го діапазону (легко брав звуки тенорової теситури) сучасники С.Гулака-Артемовського порівнювали з голосом знаменитого італійця Тамбуріні.

На батьківщину повернувся на початку 1842 р. і після успішного дебюту в операх італійських авторів почав підготовку партії Руслана під керівництвом М.Глінки – автора опери «Руслан і Людмила». Прем'єра відбулася восени 1842 року. На одній із вистав був присутній Т.Шевченко. «Ну й опера! Особливо, коли Артемовський співав Руслана. Чудовий співак – нічого не скажеш» – писав він у листі до Г.С.Тарновського. Тепла дружба впродовж багатьох років пов'язувала Семена Степановича з Тарасом Шевченком. Вони обидва палко любили рідну землю, нездолений покірний люд, та по-різному склалися життя кожного з цих синів України. Надто суворим воно було до Шевченка і значно мислившим до Гулака-Артемовського. Семен Степанович ніколи не забував свого друга, надсилав йому в неволю теплі зворушливі листи, підтримував морально й матеріально. А коли Тарас Григорович повернувся з заслання, Гулак-Артемовський присвятив йому свою пісню «Стоїть явір над водою», як її донині є популярною. На ознаку вірної дружби двох видатних українців портрет С.Гулака-Артемовського знаходиться в Національному музеї Т.Шевченка в Києві.

Попри те, що опера «Руслан і Людмила» швидко набула популярності, її було знято з репертуару. Захоплення іноземною культурою, негативне ставлення представників пануючих класів до вітчизняної музики призвели до того, що твори національного мистецтва все рідше з'являються на оперній сцені. Не маючи можливості постановки нових опер Семен Степанович активно займається концертною діяльністю, поряд з популярними західноєвропейськими творами все частіше виконує музику М.Глінки, О.Даргомижського, О.Верстовського, О.Варламова, О.Алябєва. На той час С.Гулак-Артемовський як артист і співак (оперний баритон) здобув вже досить гучну славу. А завдяки гастролям поїздкам (у 1850 р. був у Москві, Тулі, Харкові, Курську, Воронежі), став широко відомим для шанувальників музичного мистецтва провінційних міст. Це була пора справжнього розквіту таланту знаменитого співака. Зросло й коло його інтересів: поряд з ролями героїчного характеру все більше захоплюють комічні образи, у яких по справжньому розкрилися сценічне обдарування митця, на повну силу проявили себе гумор і дотепність, притаманні змалку.

Солістом Російської імператорської опери в Петербурзі Семен Степанович пропрацював 22 роки (під псевдонімом Артемовський), а в 1864-1865 роках співав на сцені Великого театру в Москві. За майже 25-літню сценічну діяльність проспівав 51 оперну партію, в тому числі у відомих операх: «Дон Жуан», «Есмеральда», «Аскольдова могила», «Трубадур», «Люція ді Ламермур», «Отелло», «Баяритка», «Дон Паскуале», «Любовний напій», «Норма», «Пуритани», «Севільський ширшунчик».

Але оперні спектаклі були не завжди доступні для широкої публіки, тому передові мис-

тецькі кола Петербурга задумали створити молодіжний театр, який мав організовувати загальнодоступні спектаклі. Запросили і С.Гулака-Артемовського, який з властивою йому енергією взявся за нову справу. В таких виставах гармонійно єдналися музика й розмовний текст. Такий вид був дуже знайомий для Семена Степановича, адже п'єси з піснями й танцями були характерні для репертуару українського народного театру тих часів. Не випадково для свого першого виступу на драматичній сцені обрав роль Чупруна у виставі «Москаль-чарівник» І.Котляревського. Артистові вдалося створити колоритний образ українського селянина, який захопив усіх своєю ширкою народною виразністю. Після успішного виступу у виставі Гулак-Артемовський як драматичний актор все частіше звертається до українських творів, у своїх концертах та різних дивертисментах виконує народні пісні, переважно у власних обробках.

Майже шкільною відсутність українського концертного й музично-драматичного репертуару нашою жінкою Семена Степановича на першій спробі свої сили в композиції. І першим серйозним успіхом стало написання дивертисменту «Українське весілля». Це була колоритна побутова картина, складена з популярних сольних і хорових пісень, об'єднаних між собою цілісним драматургічним задумом, оригінальним тайм, написаний на основі народних мелодій.

В основу опери покладено історичну подію. Після ліквідації Катериною II в 1775 р. Запорозької Січі чимало козаків, підбурюваних реакційною старшиною, оселилися на Дунаї, на тодішній турецькій території, де утворили так звану Задунайську Січ. Прагнення запорожців повернутися на батьківщину, туга за просторами рідних придніпровських степів становить основний зміст опери, сюжет якої підказав автору професор-історик Микола Костомаров. За своєю формою «Запорожець за Дунаєм» – типовий зразок лірико-комічної опери, в якій С.Гулак-Артемовський вивчав себе прекрасним знавцем добрих традицій і народної творчості.

Як це часто буває в мистецькому середовищі, не оминули співака заздрість та інтриги. На 51-му році життя адміністрація російської імператорської опери розірвала контракт із старіючим артистом. Восстановив він співав у Петербурзі на сцені Олександринського театру 29 травня 1864 року. Того вечора йшла тринадцята вистава опери «Запорожець за Дунаєм». Прихильники його таланту прийшли попрощатися з улюбленим артистом. С.Гулак-Артемовський переїхав з дружиною Олександрою Іванівною (вона була піаністкою і афрісткою, дочкою директора московських театрів) до Москви. Прем'єра опери в Москві (за клопотанням автора) відбулася в жовтні 1864 р., роль Караса так само виконував Артемовський. Але відгуки в пресі «несповідно» були критичні («фактура опери слабая, бесцветная», «нет ни одной значительной сцены...») Це вже вступив в силу Валувський циркуляр. Газета «Московские ведомости» категорично стверджувала, що не існує не тільки української мови, але й українського народу. «Оригінальну малоросійську оперу з

хорами і танцями» – так сам автор називав свій твір – було знято зі сцени імператорських театрів на довгі 20 років, доки не було дозволено ставити українські спектаклі. Сценічна діяльність Гулака-Артемовського закінчилась у 1865 р., коли артист розпрощався з Московським Великим театром, де співав останній сезон і вийшов на пенсію.

Семен Степанович був дуже цікавою людиною, різнобічно обдарованою: добре розумівся на живопису, був талановитим художником-мініатюристом. Ще у 1854 році склав «Статистико-географічні таблиці міст Російської імперії», а в 1858 р. виконав інженерний проект петербурзького водопроводу. В останні роки життя захопився народною медициною, лікуванням піпозом (напевне успадкував дар зиління магнетизмом від когось зі своїх предків-козаків). Практикував понад 10 років, зцілюючи за цей час тисячі (нерідко безнадійних) хворих, до того ж безкоштовно, бо вважав що за цей дар не має права брати винагороди.

Помер славетний композитор, співак і актор на 61-му році життя в 1874 році, похований у Москві, на Вагяньковому кладовищі. Тривалий час його могила була зовсім занедбана, лише в 1952 році стараннями артистів Московського музичного театру імені К.Станіславського та В.Немировича-Данченка на ній було встановлено пам'ятник з написом: «Семен Степанович Гулак-Артемовський, композитор, співак, автор опери «Запорожець за Дунаєм». У 1966 році на батьківщині співака було відкрито музей, а в 1971 р. в Городищі встановлено пам'ятник (окульти по вул. Набережно-Хрещатийській 31, де жив С.Гулак-Артемовський, встановлено меморіальну дошку. В 1963 році до 150-річчя від дня народження співака і композитора було випущено ювілейну поштову марку, а по Дніпру почав курсувати теплохід під його ім'ям. З 1996 р. існує Міжнародна премія імені видатного українського співака і композитора С.Гулака-Артемовського.

Щодо першої української опери слід додати, що друге її народження відбулося в 1864 році у Ростові-на-Дону. Постановку здійснила трупа Михайла Старицького, в спектаклі були задіяні Марко Кропивницький (Карась) і Марія Заньковецька (Оксана). І донині репертуар Національної опери імені Тараса Шевченка в Києві неможливо уявити без блискучої опери «Запорожець за Дунаєм». Опера давно стала надбанням світової сцени. Багатогранна творча спадщина нашого земляка Семена Степановича Гулака-Артемовського служить во славу рідній Україні.

Л.П.СОКОЛОВА,
клуб «Дорогами до прекрасного».

Сцена з вистави.

ВІТАЄМО!

Людмилі Яківній судилося пережити випробування, що їх з лишком вистачило б на долю не однієї людини. Проте саме в таких випробуваннях загартується характер і формуються справжня людська особистість.

Тож одразу після війни Людмила Яківна вступила до Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, який закінчила з відзнакою у 1949 р. Потім була аспірантура, успішний захист кандидатської дисертації. Наукову роботу Людмила Яківна продовжила в Інституті економіки АН УРСР з 1950-х рр. Саме тут були створені її перші історико-економічні дослідження, при-

Чудовий ювілей – чудової людини

11 листопада відсвяткувала ювілей Людмила Яківна Корнійчук, доктор економічних наук, професор кафедри історії економічних учень та економічної історії нашого університету.

свячені українській тематиці, чим вона одразу засвідчила свою громадянську позицію, навіть попри неопулярність у той час даної теми на тлі русифікації. В другій половині 1950-х – на початку 1960-х років виходить ряд фундаментальних колективних праць з економічної науки, в написанні яких брала участь й Людмила Яківна («Нариси з історії економічної думки на Україні», «Економічні погляди С.А. Подолинського», «З історії економічної думки на Україні»).

З 1962 р. Людмила Яківна розпочала працю в стінах нашого університету, що тоді мав назву Київський інститут народного господарства. Тут вона підготувала і захистила у 1972 р. докторську дисертацію на тему: «Суспільно-економічна думка на Україні в 70-х рр. XIX ст.», впродовж 1979 – 1988 рр. завідувала кафедрою політичної економії, вісім років очолювала вчену раду із захисту дисертацій з політичної економії. Також вона була членом науково-методичної

ради Міністерства вищої освіти СРСР з питань історії народного господарства та історії економічних учень.

Наукова діяльність Людмили Яківної була нерозривно пов'язана із викладанням курсів політекономії та історії економічних учень в стінах нашого ВНЗ та підготовкою аспірантів і докторантів (остання складала, так само як і наукова діяльність, залишаються тим же сферою прикладання творчих сил, у яких наша невтомна іменинниця продовжує успішно працювати і понині). Якість даних складових її професійної діяльності засвідчують численні вдачі випускників нашого університету, а також науковці, які своїм професійним становленням значною мірою завдячують саме Людмилі Яківні.

Після відновлення політичної незалежності України Людмила Яківна виступила автором перших підручників у незалежній Україні з історії економічної думки. Була співавтором та редактором підручника «Іс-

торія економічних учень» (1999 р.), науковим консультантом навчального посібника з курсу «Історія економіки та економічної думки» (2006 р.) та ряду інших навчальних та навчально-методичних праць з економічної історії. В останні роки в провідних наукових журналах України було опубліковано ряд важливих статей Людмили Яківної з проблем економічного розвитку.

Отже наша ювілярка продовжує займати активну життєву позицію і зараз, бере активну участь у житті нашої кафедри, є членом вченої ради із захисту дисертацій, членом редакційної колегії Міжвідомчого збірника наукових праць «Історія народного господарства та економічної думки України», членом наукового товариства імені С.А. Подолинського (нею було підготоване й видання «Вибраних творів» цього визначного українського економіста, до 150-річчя із дня його народження). Її плідна та багатогранна науково-педагогічна діяльність була

відзначена численними державними відзнаками.

Колісся видатний український культурний та суспільно-політичний діяч Іван Франко висловлювався про свою не менш визначну сучасницю Лесю Українку, що «ця слабка жінка чи не одиницький чоловік на цілу соборну Україну», даючи тим самим узагальнюючу характеристику української жінки-інтелектуалки. Адже ж тільки в наших жінках дивовижним чином поєдналися воля й наполегливість із лагідністю та бажанням допомогти іншим, надзвичайна краса та інтелект, гострий розум та тонке почуття гумору. Протилежності, та різнобічність, що здається не можуть співіснувати в одній людині, але дивовижним чином поєдналися у творили неповторну і чарівну особистість – українську жінку. Саме такою і є наша улюблена ювілярка Людмила Яківна, якою ми не перестаємо пишатися та захоплюватися. Тож в день її чарівного свята весь колектив нашої дружини кафедри широко зичить нашій дорогій ювілярці здоров'я, натхнення та ще багатьох і багатьох років цікавого життя.

Колектив кафедри історії економічних учень та економічної історії.

Вальдемару Володимировичу Вітлінському -65!

Завідувач кафедри економіко-математичного моделювання, доктор економічних наук, професор, відсвяткував прекрасний ювілей.

Вальдемар Володимирович навчався на механіко-математичному факультеті Львівського національного університету ім. І.Я. Франка. Після закінчення, в 1968 р. був направлений до Києва у Всесоюзний науково-дослідний і проектно-конструкторський інститут нафтопереробної та нафтохімічної промисловості, де займався питаннями оптимального планування та проектування нафтопереробних заводів. В цей період з'явилися його перші наукові праці. З 1978 р. В.В. Вітлінський працював завідувачем відділу, потім головним конструктором, надалі директором науково-технічного центру Всесоюзного науково-виробничого об'єднання «КАМЕТ», де займався створенням та впровадженням інтегрованих автоматизованих си-

стем управління на машинобудівних підприємствах.

З початком роботи в КНЕУ Вальдемар Володимирович почав розробляти науковий напрям теорії економічного ризику і у 1996 р. захистив докторську дисертацію на тему «Оцінка, моделювання та оптимізація управління економічним ризиком». Загалом його плідна робота стала запорукою того, що Вальдемар Володимирович є одним із фундаторів української наукової школи з ризикології. Зараз у своєму доробку він має понад 300 наукових і навчально-методичних робіт (7 монографій, 18 підручників і навчальних посібників, 11 з яких мають гриф Міністерства освіти і науки України). Роботи В.В. Вітлінського з ризикології добре відомі й визнані в Україні та за її ме-

жами. Так, він був нагороджений срібною медаллю Міжнародного біографічного центру Кембриджа (Англія) «Людина 2000-2001 року» у номінації вчені-економісти.

В.В. Вітлінський успішно провадить підготовку наукових кадрів. Під його науковим керівництвом 6 вчених захистили докторські дисертації, 17 чоловік успішно захистили кандидатські дисертації, ще 7 науковців працюють над докторськими дисертаціями.

В.В. Вітлінський активно займається науково-організаційною роботою. З 1997 р. є вченим секретарем секції економічної кібернетики Науково-методичної комісії з економічної освіти Міністерства освіти і науки України; з 1998 року керує Всеукраїнським науковим семінаром «Моделювання та ризикологія

в економіці», що функціонує на базі КНЕУ; є членом експертної ради ВАК України; членом спеціалізованої ради із захисту докторських дисертацій у КНЕУ. З 1999 р. – постійний член програмного комітету міжнародної наукової школи «Моделювання та аналіз безпеки і ризику в складних системах» (РФ), до якого входять відомі вчені низки країн Європи та Америки.

Разом з тим всі знають нашого вченого захистили докторські дисертації, 17 чоловік успішно захистили кандидатські дисертації, ще 7 науковців працюють над докторськими дисертаціями.

Ми раді працювати з Вами, шановний Вальдемаре Володимировичу! Нехай усі Ваші починання будуть осяяні Божим благословенням, а запорукою успіху буде щира повага і любов близьких і рідних!

Колектив кафедри економіко-математичного моделювання.

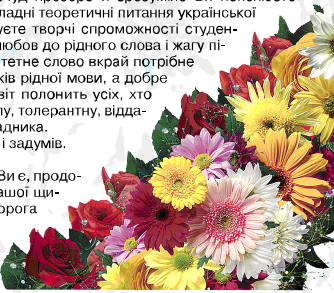

Колектив кафедри української мови та літератури щиро вітає зі славним ювілеєм свою колегу Наталію Сергіївну Павловську Дорога Наталіє Сергіївно!

Вашій навчально-педагогічній діяльності притаманний науковий і методичний вишкіл. Нам приємно відзначити, що на заняттях, які Ви проводите, виявляються неабиякий хист педагога та найкращі людські риси. Напрочуд прозоро й зрозуміло Ви пояснюєте своїм вихованцям складні теоретичні питання української словесності, активізуєте творчі спроможності студентів, виховуєте в них любов до рідного слова і жагу пізнання. Ваше авторитетне слово вкрай потрібне для всіх шанувальників рідної мови, а добре серце, життєва мудрість та багатий внутрішній світ поповнять усіх, хто спілкується з Вами. Ми знаємо Вас як приязну, світлу, толерантну, віддану справі людину, як щирого і доброзичливого порадидаря.

Свій ювілей Ви зустрічаєте у розквіті творчих сил і задумів. З роси й води Вам, дорога Наталіє Сергіївно! Залишайтеся завжди усміненою і світлою, якою Ви є, продовжуйте радіти життю, що є особливим талантом Вашої душі! Здоров'я, щастя, добра й наснаги Вам, дорога ювілярко! Хай здійснюються всі Ваші плани й мрії!

Колектив кафедри української мови та літератури КНЕУ.

Ювіляри листопада:

Бабченко Олександр Іванович, РВК СГМеханіка;

Бєбело Анатолій Семенович, старший викладач кафедри іноземних мов ФФФ;

Бровченко Марія Нилівна, завідувач НКП кафедри менеджменту банківської діяльності;

Буряк Валентин Павлович, доцент кафедри банківської справи; **Гончарова Наталія Петрівна**, професор кафедри економіки підприємств;

Заліщук Тамара Миколаївна, прибиральниця господарського відділу корпусу №1;

Калина Алла Василівна, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці;

Корнійчук Людмила Яківна, професор кафедри історії економічних учень та економічної історії;

Лопоносова Ольга Володимирівна, інженер відділу видавництва;

Малий Іван Йосипович, декан деканату по роботі з іноземними студентами;

Моторна Наталія Анатоліївна, керівник філії №4 головного центру інформаційних систем;

Наконечний Степан Ількович, професор кафедри ЕММ;

Ніщик Наталія Анатоліївна, виконуючий обов'язки начальника ФЕБ;

Олешко Ганна Григорівна, прибиральниця господарського відділу корпусу №1;

Павловська Наталія Сергіївна, викладач кафедри української мови та літератури;

Самойленко Григорій Дмитрович, охоронець служби охорони;

Санталова Тетяна Аркадіївна, старший лаборант кафедри банківської справи;

Соловкова Інєса Геннадіївна, оператор четвертого розряду відділу котельня;

Сочнева Людмила Григорівна, провідний методист відділу ОЗНП навчального центру.